

בית המדרש

לנאטו כי הוה דתפתח וז"ש וזה עוד ר"ל אם וזה להפסיך תורתו אחר שכלו יהיה תורתו לו
 עד להוציא שכלו מכת אל הסופל לא וזה והמשיך שכלו אחר תורתו והתעסק בתלמוד
 בגמרות שם שכלו כפי תורתו זה כעוד ששכנ בשומר מיתה להכל) על יסוד השבת ששם
 שבת מורה יסוד הדעת כי המתהפך בעיניו ובתקירתו עכס כן ופסס הסס כרי הוא שב מתשכל
 הראשון אנה זה הוא חלול מסוכב וכאשר ישיין עוד אל ענין זה הנה המסוכב מעשה סיבה
 למשאלות אחרות וממילא מוכן כשהוא נא לידי שבת איה דבר הכמה נקרא שבת אנה חפול
 הספקות שהי כלם כמו שבתה מדהנה וכדוך זה הוא שב תמיד פנים ואחר והוא כנקודת בחוף
 העולם כי בלא זאת מודעת שכל דבר ודבר הוא מחובר החלקים וכחות מתחלפים שכלם פינים
 אל כח ראשי שנמדדיתו חלל שאר כחותיו וכמו הלכ באלמס העף כן השבת נשטע וכן חוצ
 חלילה משת כבריאה עוד כל ימי הארץ וכוה ילדק מ"ס בשבת כתר יתנו לך מלשון חצירי
 גן כדחזי יהיה לפי זה עסם שבת לר' מיוחד לעין וחקירה בפניו השם שיחד האדם אח
 חס השניעי לפנות דעותיו ומתבטחו כלם בדברים כגונפים אליו יתי חיה ענין כמה יחידה
 שיש לו לאדם בשבת שהוא הרחבת הדעת כפרטי ר"ל בנייה פ"ו להיות כזס השניעי הוא
 כנקודת בחוף העולם ואם לא יתסק ישראל בתורה תהיה התניע להעטל ולא יתר שם לפי
 זל וזה שהיב לה הרי"ה כגס"י יר" כן חגך להגיע ולכפא בשפתים בתורה והתדנקות המהשבת
 והרעיסת הגמרות בחלקות חין לך כ"ו עונה מזה וכוה פ"ה כח הקדמונים הס' כי ח"ה
 חסד ח"י משרים השפוס שמי שמאכד הזמן המיועד ח"יט פוסק בתורה בשבתות וכושדים פוס
 יפכו גם על ימי האול וחין לו מקום פסוד לאמר שהוא סרוד על המחיה ועל הכלכלה שהרי הכח
 כלדו שבתות ומעשים יחיהו כי חין בפ"ה ככנה :

מה שטעין סעודה שליטת בשבת אחר מנהג
 וחין שטעין כיו"ע לפי שבאותו שעה חוה
 ג' לדיקים יוסף מהב תוד כדליתא כוה ויש
 ולזה חותרים ג' סעודים אל לחק כדן
 וזכה שמת כוה"ג בפלים
 לזה ששים סעודה ג'
 כהם עגמות נפש .
 זה לשון הא"י כסודות
 כשר השמים ח"ס אלו
 מחייב לנהג המנהג
 לקדש על חין כשעודה
 פליחת לפי שכבר
 קדש על חין כשעודה
 שרית ודי לט כה

**על פן ברוך יי את יום
 השבת ויקדשנהו :
 סגרי טרגו ורגנו ורבנותי .
 ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם בורא פרי
 הגפן :**

כמטאד כספר הוהא
 פרת י"ח וככמה
 מקומות ולכבודם מקדשים
 על חין של דרך
 חין למרי נפש . ובשבת
 חין הספד חס וטלוס
 רק כה מתעוררים כל
 ירחי די כלכב ומקבלים
 תנחמתין מדי שבת
 בשבתו כי הם היו
 מתמדי עינינו חיה ר"ח אלהם מדי והמכין
 יבין סוד שלשה לדקת' שאמרים כמתחם
 בשבת שכל אחד מודה על אחד מהם וכוה
 שדות סמדין דכל סמדין ים לכל אחד ואחד
 לפי מדות תדי לידשים :

לכל הדס כי פסס כזס ופעם כלילה יסטיק
 חכל לפי חכמי האמת ידשי כן טריך גם כן
 לקדש כשעודה שליטת על חין כי יין עולה
 שפיים וחס הכולל פ"ה כמנין גוג מנהג
 עטלה ס"ד ופס ו' חותמת כרי פ"ח לכבוד

זמירות לטעודה שליטית

(קודם חילה יחזר זה) :

הנה אנכי בא לקיים מצות טעודה שליטית של שבת נגד יעקב אב של
הסון שבעים נפש בזכותו ננצל ממלהטות גונג מניג ויקויים בנו
מקרא שבי' והאכלתיך נחלה יעקב אביך נהלה בלי מצרים ובכך בבח טעודות
שלש טעודות אלו יהוקן פנטינו בטעודות הרשות ומאכלות אסורות, והיו
נועם ד אלקינו עלינו ומעשה ידנו כוננה עלינו ומעשה ידנו כוננהו :

וישלים בטעודת כיד ד הטעה פלח :

**אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא הַדְוּקָא
דְמַלְכָא קַדִישָׁא : אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַלְכָא.
דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְזֻעִיר אַנְפִין . וְעַתִּיקָא קַדִישָׁא
וְחַקְל תַּפּוּחִין קַדִישִׁין אִתֵּן לְסַעְדָא בְּהַדָּא :**

טנתת יעקב :

פרחי שושנים

בני היכלא . הלו תלמידי הכמים . דבסיפין . בני היכלא . כדי להניק חומר של בני היכלא
בתימדים ומסתוקים למחוי זיו דזעיר . אמר לך הכל . מכל למך חמר כזה
אנפין . ר"ל כמסתוקים לראות הסכנה השקלריה . טענה יום גטסיה של קרא דריר לתיב תביל
פליה חלילה וזה נקראת זעיר אנפין כהו' כדי שיכילו אנשים רעים כי כרוז טס הדת
ו . יהן הבא בראי

טס כמחבר זה חמר יצחק לוריא .
**בְּנֵי הַיְכָלָא דְבְּסִיפִין .
לְמַחְזֵי זִיו הַזְעִיר אַנְפִין :
יְהוֹן הָבָא . פְּהָא תַּבָּא .
דְּבֵית מַלְכָּא בְּגִלּוּפִין :
צְבוּ לְחַדָּא . פְּהָא וְעַדָּא .**

טמס רעים טקס חסם
חמו ישרי טילו כל הל
המחה חמר הכימיו כי
רזני להטעיהם תמטיך
מטני מלך ולחטום
בדמים . והנה כתיב
הכלים ים ג' הדמיות כל
כ"א . פטיסים . כימיו .
הכמים . דרגא הו' כלו
למלות רטון התלך .

כי כרוז טס הדת מלך . דרגא הו' כלו למת חת התלך .
זכן כוח טמס כיוס הטבת טחא יום גטסיה כל מה"ה הקב"ה הקראת דרור והנהה לעמו ישראל
ועשה מחסה ושמחה ונחוך עם כ"י ג"כ ים מדרנות כנ"ל הו' יטפה רטון התלך לבוא כמקלות
לראות הנהגות התלך . הו' יטחו כשמחת התלך . הו' מרניסים כעלם כמחת התלך וזלזים כסיר
ושכח לכגדיל כמחת התלך והמדרנות כנ"ל מרומים כומר של בני היכלא : בני היכלא הייס
כדרגא הו' טכשו לכיכל כמלך . דבסיפין למחוי זיו דזעיר לראות כהנהגות התלך לשימחם
ואמר יחון הבא בראי הכא ובי' כלכא בגילופין . פיניכס הו' רואת טיגלה כנוזו לען כל
המטכין כדלוי כוה"ק דאדרה כד הכמכל חנפין דחייך לנ"א חוי חנפין דו"א כמורק וזה
פת רטון של טטוס ג' וזה בני היכלא דבסיפין למחוי זיו דו"א כמיכיס אורות הטלטיס
לכל כפיטען סוי יחון הכא בראי הבא . יגד הו' יאמר צבי לחדא בראי יעדא

90 פרד שינאים זמירות לסעודה שלישית סגרת יעקב

ועדא בגו עירין וכל גרפין סי' פס כמלאכיש
שנקראו עירין ועם כמלאכיש שיש לסס שש
כנסיים. ועדו השתא בראי שעתא. כשת
מנחה שנגל יפי בשסע סוף פה אליעת כדין.

רבי' רעוא סכל כשת
רחפיש גדוליס. ולית
ועפין. גלי שוס הערוסית
כפס ולכן לומרים ולי
השלתי ס' פת רען.
קייבו לי חזו ודלי ל'
כה פ"ד באלקיס ועפס
פיל. לבר נטלין פניב
למשכן יחס ואל יכנסו
בתוך מנחה שכמה דגוי
כלבין רחציפין לחס
כמקסדנים שחלופים
כלבנים אכל עכשו לא
יחד כלב לשוט. והא
אומין עתיק יוסין.
כלומר כשת מנחה חדכת
כשירסתא שנקראת פודין
חמין שכול וקן מקדמוס
של פולס. למנחה עדי
ידן חלפין. סי' לפת
מנחה יסן נחלפיש
ושוריים אלו כמקסריניס
ומפרש ואיל סחיה לחין
שכל כדמיה ולו"ל רעו
דלי. דגלי לי סי'
כשנתגלה כרען העלין

או ממלא לבבלא כל קליפין כלס נתנסלו פל
הקליפות וכל המקסריניס. ישוי לון בנקביותן.
חס מנקאי' כתפלת שיעיד מפליס כל המקסריניס
וישם לחס כטקביהן סי' חסוס רכח פ"ד חלקי
כמולות יס חסחס. וינכדין בגו כפין סי' כחך
כמלפיש כי שס פקוסס כמקוס ששפת: ארי
השתא כמנחתא כל שפת מנחתא כוס פת
רען ושמה. דזעיר אנפין. לכן כמ' חס
רברי חסי חסרה כוס מאל כשארס רחוס
לכחות כהמה כשהיה כחוקפה חו חין יסל לרשותה חס פיתן חסי רברי סכל חס כשסס
סן לכו-לו כמלשס פוליס לרס חוס חסי חסרתא:

שיבא וסמח כסעודה ח כי בנו עירין וכל
גרפין כי סעודה ח ככן עטר בני עיר
וסמחתי'. ועד כג' יאמר חרו השתא בתמי
שעשא. כלריקיס נקראים בני היכל כמ"ס

(ירמ' ו') כוכל ר' המה
פת סדוה ונילה כול פתס
כי ככל ימי השנות כשת
כחלת כול כדני חוקפין
סכל כשת מנחה אל שנת
כול רעוא דרעין. רק
כמה ומהוה. ולית ועפין
ועפיש ועפיש לא משחכ
כשת מנחה אל שנת.
קייבו לי חזו ודלי דלית
דינן דהקיסין פ"ס חוס
גכר ככוס אה ירו
חלת לא ולת סלח צס.
לבר נטלין. מקחיס לחין.
ולא עאלין רגך כלבין
רחציפין. חין פניס
לכוס למריס חוי כלניס
פוי ופס. והא אומין עתיק
יחין למנחה. כסעודה
כחלת ככן הקנ"ה כנקרא
שחיק יומין לפת מנחה.
עדי ידן חלפין. פד
שיעברו כחנרות כדניס
פפוי חסור כנחול השורה
כשת כחיה. רעו דיליה
דגלי לי לבבלא כל

קליפין. ורען השלין דיתגלה עתיק דהריך חנסין
ועי"ו יחנסלו כל הקליפות וכרות עם כ"י שהשת
דלן חוס חכקיס מהקנ"ה ישוי לון בנקביותן
וישמרון בנו כפין ארי השתא כמנחתא
כדדורתא דו"א. ח"ס שחין כחן לכסל חס
כקליפות מכל וכל (לפי שחיק דו"ל חוס
כמכס') עכ"ס ישיחס כחודין וככלפיש לגל
יאלו לחין לפי שמה פת רען ושמה:

לכחות כהמה כשהיה כחוקפה חו חין יסל לרשותה חס פיתן חסי רברי סכל חס כשסס
סן לכו-לו כמלשס פוליס לרס חוס חסי חסרתא:

בגו עירין וכל גרפין:
חדוהשתא. בהאי שעתא.
דבה רעוא ולית ועפין:
קריבו לי. חזו חילי. דלית
דינן דהקיסין:
לבר נטלין. ולא עאלין.
דגוי כלבין דחציפין:
והא אומין. עתיק יוסין.
למנחה (לסעודה) עדי ידן
חלפין:
רעו דיליה. דגלי לי.
לבבלא כל קליפין:
ישוי לון. בנקביותן.
וישמרון בנו כפין:
ארי השתא. כמנחתא.
בחדותא דזעיר אנפין:

זמירות לסעודה שלישית

שם שלשורים מחמד לדוד אחר הזמר של בני היכלא ע"ד אליהו ברוח"ק דלית חזוניה קמים קלים ללא
כד לחיוב לבסטי מוזנא וגם ית טו ו"ן חיבות כמנין לזבל וכמנין מזבח ואי מאנא דכלא כס רלשן
לכל רלשית חל"ד לחיזח כמנין ברכה ע"כ לחמרים לחח ג"ש כשת רשן לברכטו ככרבה משלשת :

תא חזי בכל שתא יומא דשבתא . פד מטא שעתא דצלותא
דמנתה . דינא תקיפא שלמא . וכל דינן כתיבין . אבל
פיומא דשבתא פד מטא עידן דצלותא דמנתה . רשא דרען
אשתבח . ועתיקא קדישא גלי רצון דילה . וכל דינן הילה מתכפין .
ומשתבח רעותא וחדו בטלא . ובהאי רצון אסתלק משה נביאת
סהימנא קדישא מעלמא . בגין למנדע הלא בדינא אסתלק . והאי
שעתא פרצון דעתיקא קדישא נמק נשמתיה ואחמטר בה . בגין
פקד . ולא ידע איש את קבודתו פתיב . מה עתיקא קדישא ממיד
סבל מסירין . ולא ידעין עילאין ותתאין . אוף הכא האי נשמתא
דאמטר פתאי רצון . דאתגליא בשעתא דצלותא דמנתה דשבתא .
פתיב ולא ידע איש את קבודתו . והוא ממיר סבל מסירין דעלמא .
ודינא לא שלמא בה . ופאה חלקה דמשה . תאנא בהאי יומא
דאודיתא מתעטרא בה . מתעטרא בכלה בכל אנן פקדין . בכל
אנן גורין ועונשין בשבעין אנשין בנהורא דנהרין סבל סטרא
וסטרא . מאן חמי ענשין דנפקא סבל ענפא וענפא . שלשה קימין
בגו אילנא כלה ענשין בה אחרין . מאן חמי אנן תרעין דמתפתחין
בכל סטרא וסטרא . בלה מזהדין ונהרין . בהאי נהורא דנפיק
ולא פסיק . קל פרזא נפיק . אתער קדישי עליונין . אתער עמא
קדישא דאתבחר לעלא ותתא . אתער חדותא דקדמת מאריסן .
אתער בדותא שלימתא . אודמנ בתלת חרון בתלת אבתן .
אודמנ דקדמת סהימנא . תדא דכל חדותא . ופאה חלקיטון
ישראל קדישין . בעלמא דין ובעלמא דאתי . דא הוא ירתא לטן
סבל עמין עובדי כוכבים . ועל דא פתיב פיני ובין בני ישראל :
אמר רבי יהודה . והאי פתיב וטור את יום השבת לקדשו . וכתיב
קדשים יהיו פי קדוש אני יי . וכתיב וקראת לשבת עונג לקדוש
יי סכבר . תאנא פתאי יומא . כל נשמתיהון דצדיקא . מתעדיני

זמירות לכעודה שליטית

בתפנית עתיקה קדישא . סתימא דכל סתימין . ורודא חדא דא
 מענינא דהתוא עתיקה . סתפשטא ככדהו עלמין . וסלקא ונתתא
 ונתפשטא ככדהו בני קדישין . ככדהו נטורי אורייתא . ונתחין
 בניהא שלים . ומתנשי ככדהו כל רוגזין כל דינין וכל פולחנין
 קליין . חדא היא דכתיב ביום הניח יי קד מעצבך ויבדגוך וסן
 העבודה הקשה . בניני כף שקל שבתא קקבל אורייתא וכל
 הנסיר שבתא פאלי נטיר אורייתא כלא וכתיב אשרי אנכי ועשה
 זאת וכן אדם יחויק פה . שומר שבת מחללו ושוטר ידו מעשות
 פלרע . אשר מעדמאן הנסיר שבתא . כמאן הנסיר אורייתא כלא .

פרוך יי לעולם אמין ואמין :

אל מסתתר בישפריד חביון . השכל הנעלם ככל
 רעיון . עלת העלות מכתר בכתר עליון . כתר
 יהנו לך יי :

בראשית תורתך הקדומה . רשומה הכמותך הסתומה .
 טאין תמצא והיא נעלמה . ראשית חכמה
 יראת יי :

רחובות הנה נחלי אמונה . מים עמוקים ידלם
 איש תבונה . תוצאותיה חמשים לשערי
 בינה . אמונים נוצר יי :

האל הגדול עיני כל נגדה . רב חסד גדול על
 השמים חסדה . אלהי אברהם זכור לעבדה .
 חסדי יי אפיר תהלות יי :

מרום נאדר בכה וגבורה . מוציא אורה מאין תמורה .
 שחד יצחק משפטנו האירה . אתה גבור
 לעולם יי :

מי אל כמות עשה גדולות . אביר יעקב נורא
 תהלות . תפארת ישראל שמע תפלות . כי שומע
 אל אביונים יי :

זמירות לסעודה שלישית

יְהוָה זְכוֹת אֲבוֹת יִגַּן עָלֵינוּ . נִצַּח יִשְׂרָאֵל מְצֻרוֹתֵינוּ
נֶאֱלָנוּ . וּמִבּוֹר גְּלוֹת דָּלָנוּ וְהֶעֱלָנוּ . לְנִצַּח עַל
מְלֶאכֶת בַּיִת יי :

מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל יִנִּיקַת הַנְּבִיאִים . נִצַּח וְהוֹד מִהֶם
נִמְצְאִים . יָכִין וּבֹעֵז בְּשֵׁם נִקְרָאִים . וְכָל בְּנֵיךְ
לְפָנֶיךָ יי :

יְסוֹד צְדִיק בְּשִׁבְעָה נְעֻלָּם . אֹת בְּרִית הוּא לְעוֹלָם .
מֵעֵין הַבְּרָכָה צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם . צְדִיק אַתָּה יי :
גַּא הֵבֶם מַלְכוּת דָּוִד וְשִׁלְמָה . בְּעֶטְרָה שְׁעֵטְרָה לֹד
אִמּוֹ . כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל כְּלָה קְרוּאָה בְּנִעֻמָּה . עֲטָרַת
תְּפִאֲרַת בֵּית יי :

חֻק מִיָּחַד בְּאֶחָד עֶשֶׂר סְפִירוֹת . וּמִיָּחַד אֱלֹהִים
יִרְאֶה מְאֹרוֹת . סְפִיר גְּזֻרָתָם יָחַד מְאִירוֹת . תִּקְרַב
רַבְּתֵי לְפָנֶיךָ יי :

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ אֵין כְּאֲדוֹנֵנוּ אֵין כְּמַלְכֵנוּ אֵין כְּמוֹשֵׁיֵעֵנוּ :
מִי כְּאֱלֹהֵינוּ מִי כְּאֲדוֹנֵנוּ מִי כְּמַלְכֵנוּ מִי כְּמוֹשֵׁיֵעֵנוּ :
נִוְדָה לְאֱלֹהֵינוּ נִוְדָה לְאֲדוֹנֵנוּ נִוְדָה לְמַלְכֵנוּ נִוְדָה
לְמוֹשֵׁיֵעֵנוּ : בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ
בְּרוּךְ מוֹשֵׁיֵעֵנוּ :

•	בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ	•	אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ
•	דְּגוּל מַרְבְּבָה	•	גְּבוּר וְנִשְׁרָץ
•	וְצֹה וּנְבִרָאוּ	•	הוּא שָׁח וַיְהִי
•	הִי עוֹלָמִים	•	זָכְרוּ לְנִצַּח
•	יֹשֵׁב סֵתֵר	•	מְהוֹר עֵינַיִם
•	לְבוֹשׁוֹ צְדָקָה	•	פְּתוּרֵי יְשׁוּעָה
•	נֶאֱפֵד נִקְמָה	•	מְעִמָּהוּ קְנִיָּה
•	עֲצָתוֹ אֲמוּנָה	•	מְתוּרֵי יוֹשֵׁר

זמירות לסעודה שלישית

- פְּעוּדָתוֹ אֵמֶת
- צְדִיק וְיֵשֶׁר
- קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאֵמֶת
- רַם וּמִתְנַשֵּׂא
- שׁוֹכֵן שְׁחָקִים
- תּוֹדָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה
- חַי וְקַיִם נִרְאָ וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ

זמירות למוצאי שבת.

וַיְהִי לַיהוָה הָאֱלֹהִים מִפְּלֵ הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַיִ הָאָרֶץ
 וְרַב דָּגָן וְהִירוֹשׁ: יַעֲבֹדוּךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ
 לְאֲפִים הַיָּהּ גְּבִיר לְאֲחִיק וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי אֲפִיק
 אֲבִיק אֲרוֹר וּמְבַרְכִיק בְּרוּךְ: וְאֵל שְׁדֵי יְבָרַךְ אֲתִיק
 וַיִּסְרֵךְ זִרְפָּה וְהָיִית לְקַהֵל עַמִּים: וַיְהִי לָךְ אֵת
 בְּרַכְת אֲבִרְתֵם לָךְ וּלְזֹרְעֵךְ אֲתִיק לְרִשְׁתִּיק אֵת אֶרֶץ
 אֲבִרִיק אֲשֶׁר נָהֵן אֱלֹהִים לְאֲבִרְתֵם: סֵאל אֲבִיק
 וַיַּצְרֵךְ וְאֵת שְׁדֵי וַיְבָרַכְךָ בְּרַכְת שָׁמַיִם מִעַל בְּרַכְת
 בְּהֵן רַבְצַת תַּחַת בְּרַכְת שְׁדִים וְרַחֵם: בְּרַכְת
 אֲבִיק גְּבִיר עַל בְּרַכְת הַזֵּרִי עַד תֵּאוֹת גְּבַעַת עוֹלָם
 תִּהְיֶיךָ לְרֵאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֵד גְּזִיר אֱהִיו: וְאֲהַבְךָ
 וּבְרַכְךָ וְהִרְבֵּךְ וּבִרְךָ פְּרִי בִטְנֵךְ וּפְרִי אֲדָמְתֵךְ הַגֵּנֵךְ
 וְתִירְשֵׁךְ וַיַּצְרֵךְ שְׁעַר אֲלִפִיק וְעִשְׂתֵּרֵת צֹאנֵךְ עַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לָתֵת לָךְ: בְּרוּךְ
 תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בְךָ עֶבֶד וְעַבְדֵךְ
 וּבְבִהֲמֹתֵךְ: וְהִסִּיר יי מִפֶּךָ כָּל חִלִּי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם
 הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעֵת לֹא יִשְׁיַמֵם בְּךָ וּנְרַחֵם כָּל שְׂנְאִיק:
 הַמְלִאֵךְ הַנְּאִל אֲתִי מִכָּל רֵעַ יְבָרַךְ אֵת הַנְּעִרִים
 וַיִּקְרָא בְהֵם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבִתִי אֲבִרְתֵם וַיַּצְחֵק
 וַיִּדְגֵי לָרַב בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ: יי אֱלֹהֵיכֶם הִדְבָּה אֲתֶכֶם
 וְהַצֵּכֶם הַיּוֹם כִּי טוֹכְבִי הַשָּׁמַיִם לָרַב: יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם

ראש השלישים לך דוד ועמך בן ישי שלום שלום
 לך ושלום לעזרה כי עזרה אלהיה ויקבלם דוד
 ויהגם בראשי הגדוד: ואמרתם כה לחי ואתה
 שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: יי עז
 לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

אמר רבי יוחנן בכל מקום שאתה מוצא גדלתו
 של הקדוש ברוך הוא שם אתה מוצא
 ענותותו. דבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים
 ומשלש בפתובים:

כתוב בתורה כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים
 ואדני הארנים האל הגדול הגבר והנורא
 אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: וכתוב בתורה
 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר קחת לו לחם
 ושמלה: שנוי בנביאים דכתיב פי כה אמר רם
 ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשבון
 ואת רכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות
 לב נדבאים: משלש בפתובים דכתיב שירו לאלהים
 זמרו שמו סלו דרכב בערבות ביה שמו ועלו
 לפניו: וכתוב בתורה אבי יתמים ודן אלמנות
 אלהים במעון קדשו: יהי יי אלהינו עמנו כאשר
 היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו: ואתם
 הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום: פי נתם
 יי ציון נתם כל הרבתי וישם מדברה בעדן וערבתי
 כגן יי ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה.

יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:
 שד המעלות אשרי כל ירא יי התלה בדרךיו: יגיע פסקה פי
 האבל אשריה וטוב לך: אשרתך בגפן פוריה פירפתי ביתך

ומידות למוצאי שבת

בְּנִיקָה בְּשִׁתְּלֵי זְוִיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנָהּ : הִנֵּה פִי כֵן יִבְרַךְ גְּבֵר יִרְאֵה
 יי : יִבְרַךְךָ יי סְצִיזן וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ : וְרֵאָת
 בָּנִים לְבְנִיקָה שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל :

כשם שאומרים פיוסים ומידות בביאתם כך אומרים פיוסים ומידות ביציאתם ללוחה דגריס
 גם' כל כתבי הר"ם לשלום יסוד אדם שלחמו בש"ס אש"ס שאינו עריך אלא לכוח
 כדי ללוח את השבת מפני שמלחין את המלך ביציאתו בשם שמלחין אותו בביאתו :

אם המטבג כבר לומר בש"ס פיוסים שנתפיישו אם לאו באור ורע כגדול כ' מדבר זה במל
 מרכיט יוסף פ"ע וסעיף דודאי מטבג כבר וכתן שמכבדין את השבת ביציאתה בגני"ס
 כמלחין את המלך עוד שם הוכח שר"ם מלא באגדה מפני לכלה שמלחין אותה בוצירות ושירות
 ושבת נקראת כלה מלכתה :

א"י כוה"ק פ' מה שפלט אחד יש באדם ומכיו שמו והוא פנופה ושדשו ופיקרו וממנו נהנה'
 באדם כפלוס הסיפה והוא העגס שיש בו קיוס נלחי וממנו יהי' האדם לעת המחי' והוא
 כמקבל שגש וטובג אחד פיתת אדם ואינו נהנה באכילה אלא במרש' ולכן עריך להכיר עופת
 פיקר המחי' אותו ברעון הכל ית' :

סדר הברלה

נִדְבָנוּ לַפְּמוֹד כֶּסֶף הַכֹּלֶה וְיֵאָחַז הַכּוֹס בְּיַדְיוֹ וְהַנְּשָׂמִים בְּשִׂמְלוֹ וּמִבְּרַךְ עַל הַיַּיִן . וְהוֹב סֵטֶל
 כְּבֹדִים בְּיַמֵּן וְהַיַּיִן בְּשִׂמְלוֹ וּמִבְּרַךְ עַל הַכּוֹס . וְהָיָה לְכֹל יוֹם לְתוֹכֵהוּ לִבְנֵי בֵיתוֹ שִׁילְחָנוֹ
 קוֹדֵם הַדְּלָקָה כִּי בְּרַכַּת הַמַּכְדִּיל גַּלֵּם שֶׁסּוּמְלִכְתָּהּ . יוֹש"ס :

הִנֵּה אֵל יִשְׁוֹעַתִי אֲבִטָּח וְלֹא אֶפְתָּד פִּי עֲזִי וְחִמְרַת
 יְהִי יי וְיֵהִי לִי לְיִשְׁוֹעָה : וְשִׂאֲבָתָם מִים בְּשִׁשְׁוֹן
 מִפְּעֵינִי הִיִּשְׁוֹעָה : לִיִּי הִיִּשְׁוֹעָה עַל עֵפֶה בְּרַכְתֶּךָ
 סְלָה : יי צְבָאוֹת עֲמֵנוּ מִשָּׁנֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה :
 יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּיַתָּה בָּךְ : יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
 יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאֵנוּ : לִיהוֹדִים הִיתָה אֹרֶה וְשִׂמְחָה
 וְשִׁשְׁוֹן וְיִקָּר : כֵּן תִּהְיֶה לָנוּ . כּוֹס יִשְׁוֹעוֹת אִשָּׁא וּבְשֵׁם
 יי אֶקְרָא :

מְבָרֵךְ מְרַנֵּן וְרַבֵּן וְרַבּוֹתֵי .

בְּרִיךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגָּפֶן :
 בְּרִיךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים :

מַעֲמֵם בְּשָׂמִים בְּמוֹסָם וְלֹא בְּמוֹלָיו וְי"ס פִּשְׁס לְנִשְׁכַּת אִכָּל נִשְׁמָה יִתְרַס אֲכַל לֹא כִּיִּיעַ מוֹס'
 מַעֲמֵס קִי"כ כ' ד"ה רב ונכסל"ה כהקדמת בית ישראל :

בְּרִיךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ :

זמירות למוצאי שבת

יש לטף ראשי אלגנצות סימניו אל חוץ כפי הימנית והגדול מכוסה חסתיסה יהיו כנסתים
לטי הגר וזר ויקהל דף ר"ח פ"ט ומתג"ר בשם פזרח"ו וקעם הכסיסה כתב כש"ח מתג"ר
כ"כ סי' תקל"ט להדמות שהיו ידיו חפורות בפשיה פלחכה עד פחה ושכשו פושטן כלומר פחה
תי מותרות במלחכה. ומטהכל כנפרי ידיו לבד ולא בחוץ שני האלגנצות. לחקן סעס אדכ"ר ל"י
שקדס שחפא סי' כלו עד וסאר שטטס גשאר ראשוו כלסורח:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְבַרְכֵי בֵּין
קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אֵזֶר לְחֶשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים
בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמְבַרְכֵי בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל :**

מזגין לשביר בידים על גבי עינוו פשירו סם כנדלס פשוס רפואה כדליחס כגריסס פ"ג
וסי' כחפארם שמואל:

<p>מטה יהודה</p> <p>המבריל בין קודש לחול. עש"ה ולהבדיל בין הקודש ובין החול (ויקרא י') וד"ל סקנ"ה שחל מנדיל בין קודש לחול. ורע"ו וכספינו וסי' עש"ה כי נדך אנרכך והרנה לרבה לח ורעך כטוכי כשמים וכחל אסר על שפת הים (בראשית כ"ב) יום פנה עש"ה כי סנה סזס כי יסנו ללי פדכ (ירמ"ו ו') כצל וחבר שחל פונר כפרכ כהחשט כשמש והח עש"ה יסו כלל פוכר (תהלים קמ"ד) ונקס ל פומר למשוח כחו יסכ. אקרא לשן חחל כט ויקרא סס סגס כש ד' (בראשית י"ב) לאל עלי גומר עש"ה לקרא לחלקים פלחן לחל גומר פלי (תהלים ג"ו ג') וסי' כרד"ק פסלים ססח. אסר שומר אחא בוקר וסי' (יבסי' כ"ט) וסי' אומר שומר הקנ"ה</p>	<p>פרחי שושנים</p> <p>אקרא לאל עלי גומר קאי על כנ"ד והח פ"ס פ"ס כירוסלמי כחונח ס"ח סי"כ כתלכ כח שלג שנים יחס ססר סין כח"ה סוריס פנרו כ"ד לח כסנכ כחלי' חוזרין וכחטו פהסנע פוככס חומר סס חחלס כפפור חסרו וסחוס כחמלפ לפיכור כ"ד. אסר שומר ססחוחת סס פסכרו כר"ה יחוק הקסן חסר כקנ"ה אל יכרל סס 'צוקתן' סלכס 'קולי' ססחור 'קחסיין' אחא בוקר (פ"ג 'סכר' 'ססס' *): נגד</p>
---	--

**הַמְבַרְכֵי בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל.
הַמְבַרְכֵינוּ (הוא) יְמַחֵל.
(*) זְרַעְנוּ וְכַסְפֵּנוּ יִרְבֶּה כְּחוֹל. וְכַפּוֹקֵים
בְּלִיקָה: יוֹם פָּנָה בְּצֵל הַזֶּמֶר. אֶקְרָא
לְאֵל עָלַי גּוֹמֵר. אֶמַר שׁוֹמֵר. אֵתָּה**

הערה
הבה"ה

(*) המדפיסים כדשישו ורעיוו ואל"כ וכספינו
וניסוקס שיש לכקדים זרשו לכספו סקן
פליט כפרע"ה סקפד על כני נד זכני רחובן
ככקדימו נדרוח ללן למפס חל כד מפיינת
פסד ככיוון הקדים כפל כסיס כפסיט לורשמו מפסי סכונר לל כסיות הונכ מכי"ס כחוככ לילכ
זכרו כרלסן סח פל וסמ"כ סמר ידנה כחול וככוכבי"ס כלילה וע"כ סס סקדים כפסיע
לרש"ס

פרוץ ששנים זמירות למוצאי שבת מפת יהודה

ספר לומר משפט) על בילת משה תם לילה שמו יהי' חר. חלפה עונת בנחתי כדאי' כחש"ק ביומא דשבתא כד מסא עידן לטחא דשבתא רשחא דרשין אשתכח ותתיקא קדישא בלי' רתן דילי' ופי' לשל כומר בני כיכלא פי יהן בעותי (לי בנבא אש) יעתי באנחתי ופי' שער המנפול פי' מנחא מנכה שראשי נמלא פל פפי' דברי רח"ל חמר בקבי' ליאחזל סתו פי סתו כחודש של פסח ופי'

לחא זוקר לנדיקיס ונמ לילה לרשעים צדקתך נטה כור תבור שהח נטה מחר האח פשי' לדקתך כהרני אל (חלים ל"ז) ונקט כר חנור לפסח חרו יפה כיום אתמול כי יעבור (סס ז') ופי' על חמאי עבור העבור כמו יום אתמול עטר כן אישבורה בלילה כן חפטר על השאי. חלפה לשן העברה כמו הגשם חלף הלך לו (שיר ב') עונת סנחתי ר"ל שהשנת חלף ועבר לגמרי. פי יהן סנחתי כלתי שיחן כמו פי יתן ופי' לנכס זה כל סימס. יעתי באנחתי. אשחא בכל לילה. (חלים ו') חלפה לשן לחלוחית. קולי חלתי כמו אל ד' חקרא (סס ז'). כל ינפול לשן האלכה כמו והטלש חתכס מאל סארן החלח

בְּקֶר וְגַם לַיְלָה : צִדְקָתְךָ כָּתֵר תְּבוּר . עַל חֲמָאֵי עֵבֹר תַּעְבוּר . כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעְבוּר . וְאִשְׁמוּרָה בְּיָלָה : חֲלָפָה עֹנֵת מְנוּחָתִי . מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי . יִנְעֵתִי בְּאִנְחָתִי . אֶשְׁחָה בְּבֶר לַיְלָה : קוֹלִי בֵּר יוֹנְפֵל . פֶּתַח לִי שַׁעַר הַמְּנַפֵּל . שְׂרָאשִׁי נְמָלָא מֵר . קוֹצוֹתַי רְסִיסֵי לַיְלָה : הַעֲרֵר נִרְאָ וְאִיוֹם . אֲשׁוּעַ הִנֵּה פְדִיוֹם . בְּנִשְׁקָ בְּעֶרְבַּ יוֹם . בְּאִישׁוֹן לַיְלָה :

קראח"ק

(ידמי ס"ו) פתח לי שער המנפול. הוא שער החלכה שאל' גם כי חזק חלשע שחם חלתי (ליכה ז') וחשך לומר שקאי על שרי כחש"ק שאל' נכס פכש בלחן שפרי' (ליכה ז') חלשער שמו שקאי על כמקור (סמאי' ז' ס"ו) שאל' חלח שער סעין ונא' סח יכנס ויעללו ויעמידו על דלוחת מנשליה שראשי נמלא מל ונא' (שיר ה') קצותי חלפות רשעי רשעי לילה כמו לרש כסילת (יסוקאל מ"ז) חלפות נשמי לילס. העתר חלח כמו ישחך ל' ד' (כדלשית כ"ה) אשוע חלחל ופי' כומר ליש ססיד כפי' כד"ה שפ. בגשף בערב יום באישון לילה (פסלי ז') כנשף כמשך

הערה

כחדשיס סח פסידרי כספרדים אחר כח מלכס וכן כסידרי כקראים כוסיס דברים אחר לא סלו על לב ולא כחמבר סל כ"ו) ובל"ס פי' כחמבר ליש ידע סלי ותחכח כספרים סרלס מסיקו אל ישראל אחר כחוקת סבלי יסודים סס קיימו חקלו פליכס ועל ארעם לחח כחלש"ק וסכה משפס כומר כזה ופעשכו כל חרו וחרו מלק לל' סלקיס ורג' חלקיס סרדים וסלק סלחרון כח פ"ש ססוק חסר וספייס כתיבת לילס :

תגה"ח

לרשעו שריכס ידו הכסף כחל כדכ' כלחה ספייס חח ככסף כלחניס חרשינו כסוכניס סברכה חלש"ה סכל חס נקדים חרשיס לכספיו יסח ככניס כחל חס לא יחן כי חמרז ככסס פליס פליס פד ככוכביס וסכסף ככוכביס גם זה סין לו פרון פי סיקר רבוי סוכביס כח גדולה ותלס ולא ככמה חס לא סיד ככסף סחוקתי משי"ת סת"ס חו"ח פי' ס"ו : כחשבורה. כע"ס כחלח"ס כדלות ל"ל מלכ. ונחן וסרחה בלילה. ל"ל סמן :

משה יתרה זמירות למוצאי שבת פרחי שושנים נא 101

יבטחך בלשון לילה בשמחת לילה. קראתיך ואני אפתח לך בפתחו/ על אלס. קראתיך
 (מכלים ק"מ) אורח חיים תודיעני ע"פ יה הושיעני אורח חיים תודיעני מדלת
 אורח חיים (גם ע"י) מדלת תבצעני סיום הבצעני פי' במייסר אותי כיסורים רעים
 ועד לילה ע"פ מדלת יבטחך מיום עד לילה כשג מבלע והושיע תושיעני
 לילה (ישעי' ל"ח) ועי' כמ"ג קודם זה:

קראתיך יה הושיעני.
ארח חיים תודיעני. מדלות תבצעני.
מיום ועד לילה: מדר טנוף מעשי.
פן יאמרו מבעיסי. איה נא אלהי עשי.
נותן זמרות בליקה: נתנו בידך בחמר. סלת נא על קל וחמר. יום ליום יביע אמר. וליקה לליקה: המבדיל

צמחנים לו זמירות. כלילה והרד"ק פי' זמירות לשון כריחה והוא כענין שנאמר דע ימות
 ומטח כלילה (מס ל"ד) נחמנו בידך בחומר שאל' כגו כחומר ביד הולך כן אחס ביד
 בית ישראל (ישעי' י"ט ז') ועי' (סכה דף נ"ב) סלח נא על קל וחמר של מכירות
 קלח וממדות יום ליום יביע אמר וליקה לליקה (מכלים י"ט) יביע ידבר אמר פי'
 לשון שבת כמו ד' אפסות סיום (דברים כ"ז):

אתקינו סעודתא דמיהימנותא. אתקינו סעודתא.
דא היא סעודתא דדוד מלכא משיחא.
דוד סלך ישראל חי וקיים. סימן טוב ומזל טוב
יהא לנו ולכל ישראל אמן: ג' פעמים.

בבד פנים סימן ג' אודיעטם שאל לריבים פהיכן הקב"ה פתח את האדם לפתח לבוא חמו ליה
 פלגו של עזרה פי' וכוונת פתחה כו' כגל חל כגלון מאריענ"ן כבידודו חמו יעקב מלמד
 סימני פתחתם על סעודתא כארצותי כספרים דכורים אודות העגם כלו' לו של עזרה ויש שקריות
 כסודי שאיש נהנה ממנו חלילה כי חס שו הסעודה של מלואי עיק וחמור שמתם בנין כגוף האדם
 וחך הוא לבדו בלא בקר אחרי רקבון פתחת כגוף כי חמט תחילת התמי לפתח שהוא כגוף
 כגוף כחוש. ולא מדע מה סיכון של שמתו האלו שמתו ומדע אינו נהנה רק מוחת האכילה בלבד.
 יחזיר מה גדלה האליהו כאלהותי במדרש כפעלם פרתת תולדות אנקרת כחולל רמזה.
 חמור דהוא רמזה מכל שאר גרמי לפי שאיש סוכל מעט מאמת כחוסס וכג"כ הוא תקיף
 מכל שאר גרמי והוא להי סיקרת דמטא לחבני מירי ע"כ. מני כדחוס פלמר זה ולם
 יחלף חמט חס פתח חס כחולל ומה דבר כדמחזות וסאי קשתתו חבני ליה לרפולס רמחזתי
 כולי האי נער גחל היה לי על דבר זה. והקטן כספרים. פרתת חן להם. ומהו כדחזי שמתם
 כענין כדחזי מן כמחיס סבל ג' שמתו סללו דבר אחד וכל דברי העגם אחת הן. כענין הוא
 מדע חבני חמט חמו כפעלי סבירי חמט פלוליס להסוד וכל מודכב מהסוד. אם חיס סל
 טשו של חמט מודכב כשם פי' מקבל חמט כלו כחמו לו כחמו קט יחמור כלו חל חמור

זמירות למצאי שבת

לא יאמר מעט כלום שיקבל זרחה התאריך בגוף הקודם אף על פי שהשם יתגדל בעל היכולת לברוא
 אדם ממדע אבל באופן כזה פנים חדשות ה' נמצא ואין זה הוא בגוף שסכל אשר המיתה כי
 הוא כלל בשבן ואבן דק . ואם יתראה עוד גוף אחד הוא ע"כ בהכרח יש עליו קטן האחד בגוף
 שאיש תחת יד הרקטון ואיש כלל וכלה בקצר כי הוא יסוד קיים בו מתחילת שדה הפלדה ולא
 נחזה מהרכבה ומשכלאל מאז לבן ע"כ אין ההסוד שולט בו וע"כ אינו נשון מן האחושת כדרך שאר
 המצוות שא"כ בהעדרם ה' נפסד כמותם כי משם שאכזה מאוונתם ואינם מושבים לתחום היו האך
 וחזור עד הפרד חלקיהם כענף המורכב המספר ושושע זרחתו מא"כ כזה העלם הקיים שאין צריך לתזון לפי
 שאיש מאיבב כי הוא עלים פשוט ספיר כעלם האמית לטחור לפיכך הוא סוק הקיים ואיש צריך לתזון מן להבליט
 המספר בהכחה כי כלו מקשה הוא ואיש נחקר ולא מתפעל מהאיכות וכו' שנקרא בתואל גימטריא מת עם הכולל
 אבל הוא רחוקה כי חש"ע שרואה כמות בגוף המת באחד תלקיז אבל באמת הוא שדה האיים ולכן הוא חסר אי
 מתפטר מת לרמו ע"כ שאיש מת אחתי ולהיפוך בגוף האיים הוא כמו כן רחמי משני שלא נראה בו שום שטי מכל
 שאר חלקי הגוף שהם נהגים מאכילה והוא מראה כמראה אוחס כמה שבאמת איש נראה כלל מהתזון כאלו הוא
 מת . וזה מהמת מקפיוצו ונלחיותו . וכן ע"כ זה נקרא לח שהוא גמטריא דם עם הכולל שחמט חיות האדם
 ולכן י"ד פשוטים דם גמטריא מת כמו שנתבאר לעיל כי זה הוא עיקר שדה האדם (וככה שם
 ספיר שאין אבנים ממים בה לח) חשנם נחמר חמט ג"כ אי במספר להורות ע"כ כי הוא זה אלל
 כמות ומח אלל הדי . וזה הוא שרואה עוד נסתי מלשון כי נסך פליכס די רוח תרדמה שרואה כמו ערדס .
 גמטריא קום כי אחרון על עפר יקום וישת בגוף התאריך על ידו חמטם הוא נהגה מסעודה שאין בה
 אכילה נחורה באופן שאין מביע שום האלה לעצמות אחרים כ"א לזה כי לא לאכילה הוא צריך רק
 פסדנות המטה הוא נהגה ולא מנעמות האכילה שאינה נמצאת בכאן ואינה נעשית כי אם לשם מטה
 כלבו וע"כ הוא סעודה דהמע"ה שלא ה' לו חיים נשפ"ו כטדע . ונקראו וקום ודי כזה לנבון :

מעם שאלותיים כמול"ם דא הוא סעודתא דדוד מלכא . הוא ע"כ שאלתו (בשבת ל' אי) שאמר
 סקצ"ה לדוד שימח בשבת ע"כ ככל מו"ם היה דוד עשה סעודה גדולה על שלא מת זה
 שחט אומרים כמ"ם דא הוא סעודתא דדוד מלכא :

צריך לתקן סעודה למול"ם וצריך לפרוך שלחן ישה צריך לכבד עשן יחידה בהליכתה כמו
 בביאתה ומי שלא סעד במלואי שבת כאלו לא קיים מטה סעודה עליה וסוד שחמטם
 נהגה העלם שנקרא לח כן כתב בחסד לאברהם עין הקדוש נהר מ"ם :

במדה יהודה כומר הזה שם מחברו יעקב מטרסי ושם הזה מלוי הרבה באיסליות והומר
 הזה נמלם במחזור ויסרי וחמט שמו מהרוז בשני ואלך מתחילת התחזות
 ב"ח ואח"כ מרוז ה' כסלק הא' עמט מתחיל חוק וחלק בשני מתחיל ואמן .
 ומעשה על משקל יחד השתי חטעות ויחד ושתי חטעות * :

במצאי יום מנוחה . המצויא לעמך . רוחה . שלח תשבי לנאנחה . ונ"ם יגון ואנחה : יאתה לך צורי .

פליה כנבית שנקרא אלי' בתשבי (מלכים א' י"ז) . לנאנחה ישראל נקראו בגלות נאנחה כמ"ם
 שמש כי נאנחה שני (ליכס א') ונ"ם יגון הננוחה (תשי ל"ה) יאנחה רשמי כמו כי לך
 הגה"ה
 המצויא לעמך . לפ מע כנ"ל . יאנחה . האלף *) וככה משפט הומר הזה ומעשה כל הרוח
 וחרוז מחלק לד' חלקים וכו' חלקים
 ולשונם נגדום כחמד וחלק ברישי מסיים לשלם באחיות ה"ה והמדפיסים ספרו ליום
 ערזים כפי עירלם כחזה בלגוזח גד"ל לד חתפ"ו :

למנה (ירמ' י) לקבץ עם ס' לקבץ ישראל במשחיתים פיר האכזרים אשר ברה לי שוחת
 פו"ה ס' לי זמם שיטוח (החלים ק"ס) ושמחה הוא נור . עת דודים סו"ה ובה שנת
 פה דודים (ישקאל ס"ז) למרמ לכליל כמו ותלם הוא את פמיד בהכמתו (קהלח ס')
 אשר שואל ס' אשר פתחלל לרזוח כפונך בביאת הגואל לשה פוורה נדחה . ישראל

סגורם זה שחרם ישראל
 (ירמ' נ') וסם נדחם
 לעם נרבה ישראל שח'
 כהם אהבם נדחם (כחם
 י"ד) דגל סרובה
 פו"ה (סיר ה') ופרס"י
 דגל כחילת סדנה
 ס' בת ציון השכולה
 כמ"ס ותלמד ליון עונך
 ל' תנ' ולמי שסלם
 תלמודם (ישעי' מ"ט)
 וסח חלשן לה חבי
 משלם (שמות כ"ג) ר"ל
 ססח מבלי יוסכ כס .
 אשר היא חזם געולה .
 פו"ה סם גליון געלה
 ססך (ירמ' י"ד) געלה
 סח לשון סחוסה : סחיה
 חדי' בעולה . כמ"ס
 למסן ליון לה חססה
 ונ' ו' כי חסן ד' נך

לְקַבֵּץ עִם מִפּוֹרֵי . מִיַּד נְוֵי אֲבוֹרֵי .
 אֲשֶׁר בָּרָה לִי שׁוֹתָה : עֵת דּוֹדִים
 תַּעֲוֹרֵר אֵל . לְמַלְטָה עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל .
 רְאוֹת טוֹבָה בָּבוֹא נֵאֵל . לְשֵׁה פּוֹזְרָה
 נִדְחָה : קָרָא יֵשַׁע דְּעַם נְדָבָה . אֵל דְּגוֹל
 מִרְבָּה . יְהִי הַשְּׁבוּעַ הַבָּא . לִישׁוּעָה
 וּלְרוֹתָה : פֶּת צִיּוֹן הַשְּׁכוּלָה . אֲשֶׁר
 הָיָא הַיּוֹם גְּעוּלָה . מִדְּרָה תִהְיֶה
 בְּעוֹקָה . בְּאֵם הַבְּנִים שְׂמִתָּה : מְעִינֹת
 אֲנִי יוֹבֹן . וּפְדוּיִים עוֹד יִשׁוּבוֹן . וּמִי
 יֵשַׁע יִשְׁאָבוֹן . וְהִצָּרָה נִשְׁכָּתָה :
 נָתָה עַמְּךָ בְּאֵב רַחֲמָן . יִצְפְּצֵפוּ
 עִם לֹא אֶלְמָן . דְּבַר יי אֲשֶׁר

וארץ תגסל כי יכסל כחור כחולס יכסלון בניך (ישעי' ס"ב) באם הבנים שפחה פו"ה (החלים ק"ג)
 מעינות אני יעבון וכו' פו"ה וסלבתם מים כשאו' וכו' (ישעי' י"ב) וכו' סגהות . ופרוי ד' פו"ה
 פרוי ל' ישבון וכו' ליון פגה (סס ל"ה) נחה עסך . נהג עסך כמו לך מהה את כסם
 (שמות ל"ב) יצפצפו לשון דטר כמו כסם עטר כן חלפוף (ישעי' ל"ח) עם לא אלמן .
 ישראל

הגה"ה

בקמ"ן . תרז השבוע הבאה י' זיל יחי הכנסה הגא כי שנוס לשן זכר כמ"ס שסס
 סחד (דניאל ס') תם כמרוו כעלמו פתחל כלשן זכר יחי ולח חמד מהי וגם החרוז
 והמשקל הכל יע"ג . השבוע פפי"ן נפתח . אשר היא חזום געולה . ה יוס געלה כל"ל . סחיה
 חדיה בעולות ת היה בעולה כל"ל באם הבנים שפחה הכ נים שפחה כל"ל . ופרוי עוד
 ישובון . כל לנרום ופרוי ד' ישבון פו"ה (ישעי' ל"ה) חכל ופרוי סח ליון לו סם
 שפחה והחזע יסד . וכו' ישע י"ג . חח חקוס סו"ה : ישאבוון . האלף בקמן ויהפ"ל .
 וידודים

ס' תרז השבוע הכחה כל"ל כן כתב בגלון חפרים ולמן מרגליות מברלד כספרו סס
 חפרים (בראשית כ"ט פ"ו) כי שנוס לשן נקבה דהגחת מלת שנוס לסודות של מלת חסך כל"ל
 כוח דכר כלשן דחסך חיס לשן נקבה :

ישראל שנת' כהס כי לא אלתן ישראל (ירמי' ג"ח) וירידים ישראל שנת' כהס לפסן יצאתן
 ירידין (תהלים ס') פליטי חרץ הנמלטים מן כגזירה וחרץ לשון גזירה כמו כן משפיר למה
 כרית (מלכים א' כ') נגינות יפלות ע"ה פלא רגט חמרו (תהלים ל"ט) ופי' כרדיק סתם
 כביד בברך ע"ה (חזק ד') עכ נמרט אמרי יזר בלי פרץ אין יצאת ט' ע"ה סין
 פרץ ואין יצאת ואין

**נֶאֱמַן . בְּהַקִּימָה הַבְּטָחָה : (וַיְרִידִים
 פְּלִיטֵי חֶרֶץ) . נְגִינֹת יִפְצְחוּ בְּמֶרֶץ .
 בְּלִי צְעָקָה וּבְלִי פֶרֶץ . אֵין יִצְאֵת וְאֵין
 צֹחָה : יְהִי הַחֶדֶשׁ הַזֶּה . כְּנִבְוֹאת
 אֲבֵי תוֹזָה . וַיִּשְׁמַע בְּבֵית זֶה . קוֹל שְׁשׁוֹן
 וְקוֹל שְׂמָחָה : חֹזֵק יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ .
 וְאִמִּין יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתֵּינוּ . וַיִּשְׁלַח בְּכָל
 מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ . בְּרָכָה רוֹחָה וְהַצְלָחָה :
 בְּמוֹצְאֵי יוֹם גִּילָה . שְׂמֵךְ נוֹרָא עֲלֵיךָ .
 שְׁלַח הַשְּׁבִי לְעַם סְגֻלָּה . רוּחַ שְׁשׁוֹן
 וְהַנְּהָה : קוֹל צְהֵלָה וְקוֹל רִנָּה . שְׂפָתֵינוּ
 אֵין הַרְנָנָה . אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא : אָנָּה
 יי הַצְּלִיחָה נָא :**

(תהלים קמ"ד)
 כנבואת אבי חוזה
 זה ירמי' שהנבוא עוד
 יבמש במקום הוס
 ונ' קול ששון וקול
 שמה (ירמי' ל"ג)
 לוי' וישמע בבית זה
 וכו' חזק וכו' ואמין
 יעשה פ"ה חזק ואמן
 ועשה (דכ"א כ"ח) יום
 גילה הוא יום שנה .
 ששך נורא עלילה
 ע"ה נורא עלילה על
 בני אדם (תהלים ס"ו)
 ופי' כרדיק שמשח
 נדחים על כ"ה . שלח
 תשבי . אלי הגבול
 וע"ל כר"ס שלח חשבי .
 לעם סגולה ישראל
 שנקרא עם סגולה שנת'
 וכן כמר ד' אלקין להיות

ט לשם סגולה (דברים ו') והגחה ע"ה והנהה למדינות עשה (אסתר כ') ופי' כרדיק לשון
 מנוחה . קול צהלה . ע"ה צה"ה קולך (ישעי' י') ופי' כרדיק הריטי קולך . שפתינו אז
 ורננה ע"ה חרנה ע"ה) אגא ד' הושיעה נא ופי' עסק כוח (תהלים ק"ט) :
 חלקים

הַגְּהָה
 וירידים פליטי חרץ . פלי פי חרץ כ"ל שתי חנופית מקום יחד . נגינתם יפצחו במרץ .
 נגינות יפ' לחו כ"ל ויהפ"נ . ובלי פרץ וא"ו מלאכים מקום ש"ל יהי החדש הזה . יפי
 כח דש כ"ל וישמע בבית זה כ"ל ולא הזה חזק ימלא . ל"ל חזק ותלא כפי"ת כש"ל .
 משאלותינו . ל"ל שאלה ויהפ"נ ואמין יעשה ל"ל ואמן ועשה וכו"ל כסגול ונאו שתי חנופות
 במקום יחד . בקשתנו . ל"ל בקשו והוא מקור מבנין פעל הדגש פס כינוי הרבים ויהפ"נ . וישא
 ישלח במעשה ידיו ל"ל במעשיו ויהפ"נ . ברכה והצלחה . ל"ל וגם הצלחה ויהפ"נ . ששך נורא
 עלילה . ט רח עלילה כ"ל . רוח ששון . הרי"ש כש"ל . וצהלה . ל"ל והנחה קול צהלה ורננה
 ל"ל וגם רנה ויהפ"נ אגא ד' שתי חנופות- במקום יחד . הושיעה נא שתי חנופות במקום
 יחד ואפטר שהטוח הנכונה היא הוכחה הצליחה נא . ל"ל שאין לגרום נא כי בכל
 כאמר מביים כל חרוז והרוז בלוחיות ק"ה כאשר כתבתי לפיל וגם היפ"נ :

אלהים יסעדנו . פש"ה מדרך ה' יספדני (תהלים ל"ד) . ברכה במאודנו . כמתן כודש סכמול סגל
 מלודך זה מתן חבר טוב פש"ה זכרני חלקים לחי זכר טוב (בראשית ל') ופרטנו יבב די
 יחי חלק סג . ככל משלוח ידינו פש"ה כי בגלל הדבר הזה יברך ד' ונ' וכלל משלם ידך
 (דברים ס"ז) יצו אהנו ברכה פש"ה יט ד' אמך את הנרבה (שם כ"ט) . ימתיק את סודנו . יעשה
 מתוק וכשר פה שפנה

החנך הזה שם מסבד אברדם וחמס את שמו כחפילת הסריות כרשני
 החינות ונעשה על פסקל יחד ולרבע והמש חטשות *):

**אלהים יסעדנו . ברכה במאודנו . וזכר
 טוב יזכרנו . בכל משלוח ידינו .
 אלהים יסעדנו : ביום ראשון למקאבה .
 יצו אהנו ברכה . ויום השני פכה .
 ימתיק את סודנו : אלהים יסעדנו רבה צבאי
 ישעי . בשלישי ברביעי . ובחמישי . אך
 לא בעי . ישלח את פודנו : אלהים יסעדנו
 דבן טבות טבת . ביום השלישי זבת .
 קדש הדגל ושבת . על פל מחמדינו :
 אלהים יסעדנו מערנים לנפשונו . נתן ביום
 קדשונו . ורעננה ערשונו . ולקדה אור
 בעדנו : אלהים יסעדנו**

מתפללים בדברי סוד
 והוא פש"ה אשר יחדיו
 כמתיק סוד (תהלים נ"ה)
 רבה צבא פש"ה רנה
 לכתך (שופטים ס')
 סרבה לו חילות של
 יאפה אך לא בעי
 שהפחה וחדק פש"ה
 סך לא בעי ישלח יד
 (איוב ל') ורץ כשילח
 לו כחול לא להי'
 שם ס"ז שם השחה
 והוא סבלי משיח . הבן
 טבות טבת פש"ה וסבות
 סגס והסן (בראשית מ"ג
 ס"ז) וזיתל ככ"ד סין
 והסן ללא פ"ש קדש
 דלול ושבת לכבוד סבת
 סבות קודש לכלל ולשבת
 והוא פש"ה קדש כלולים
 לר' (הקדש י"ט) על
 כל מחמדנו פש"ה על

כל מחמדנו פש"ה על כל מסמדיה (איכה א') ליתן ביום קדשונו הוא יום השבת ורעננה
 ערשונו פש"ה סף פדשו רעננה (סיר א' ס"ז) ורעננה לשון לכות ועי' מ"ש כזמר סגיל וחשמת
 כפי' כד"ס כי סנה רשען אצרת וירלה כזה על שנת שבת . ולילה אור בעדנו (תהלים קל"ט)
 לילה יאיר כעדט לכות פדשו רשען כנניס עם כטת ועי' כפירש"י כפסק סף פדשו
 רעננה (סיר א') אור סכום רוב הסונה כמו ליהודים היתה סורה . (ספתר ס') ועי' כזמר סגיל
 וחשמת כד"ס לודו ארס :

סלי	הערה	דבה"ה
*) וככה פשטס הזמר ועשהו כל תחו ופרחו חלק לר' חלקים והג' חלקים כראשונים נפרדים כחד והג' חלקים כאחרונים כדמים נ"כ כחד והחלק החמישי הוא לפלס חלקים יכעדט :	ביום ראשון לסלאכה כ"ית כיום נקודה כש"ל ולא כסת"ח רבה . ככ"ית כלידי בשלישי ברביעי ובחמישי . הוא פלש"ס פקיס ש"ל כלשך ידעת ישלח את פודנו ל"ל פדס וגו נס היע"נ . ושבת הוא"ל כש"ל נתן ביום קדשונו ל"ל ליתן :	

אלי חיש נואלי . מהר נואלי פש"ה (ישעיה ס') כפתה אחיטנה . עברך הוא חלך כמפית אנקרא פכד
 כמ"ש ופכדי דוד מלך עליהם (יחזקאל ל"ו) ישבילי יגליח שוחי פש"ה (ישעיה נ"ב) ישאל פכדי
 וכמו למען ישכילו את כל אשר תעשון (דברים כ"ט) את אליהו הנביא עם אליהו הנביא . נאוו
 על הדרים וכו' הארוז וה נעשה פש"ה מה נאוו על כסרים רגלי מנאר פשמית הלום מנאר
 פוז ונ' (ישעיה נ"ב)

הומר הוא שס פחנרו נחמן וחותם שמו כחולת המרווח כרשי סדינות
 מלכד כהרוז הרחשן שאים מכלל המרווח כי הוא נא כחולת הומר וכסו
 וכן כל הרוז ומרוז *

אלי חיש נואלי . עברה ישבילי . מבאר מוב אלי .
 את אליהו הנביא : נאוו על הדרים . שרותי
 יוצר הרים . ורגלי המבשרים . פאסור שובי שובי :
 אלי חבי פמעט רגע . פל מחלה וכל נגע . איבך
 אפגע . יום נקם פדבי : אלי מלךך יבא לך . יפה את
 פלך . ורעיתי למולך . גלעדי התשבי : אלי נופת
 תמופנה . שפתי בני יונה . פי בא עת לתגנה .
 ציון נחלת צבי : אלי

הזמר הוא שס פחנרו נחמן וחותם שמו כחולת המרווח כרשי סדינות
 מלכד כהרוז הרחשן שאים מכלל המרווח כי הוא נא כחולת הומר וכסו
 וכן כל הרוז ומרוז *

כומר הזה נחלת כמבוד ויעדי ולא נודע שס מחנרו ואסר כי היה שמו אילא
 ומרוז עטחנורו לא תחס שמו כר"ת רק כס"ת חדש" ששתי" אל" נא" וקטת
 רש"י לזה שכחרוו השני מחולל חמץ וחוק כדרך מסכר נמר' שלאסר חתימתן
 כחנן חמץ וחוק ** :

חיש ששני אל נא ודהביא את אליהו הנביא : אמץ
 חזק

חל פני האוכל (שמות כ"ז) גלעדי התשבי אליהו הנביא הוא מישני האלפר שח' וילמר אליה
 כחשני מתושבי האלפר (מלכים א' י"ו) נופת המופנה (שיר ד') וכוא לאן מתוק יפיו שסתי
 בני יונה שסתי ישראל שנקראו יונה פנא' חסת כיה יחנח חמתי (שס ו') כי בא עת לחנה פש"ה
 כי עת לחנה כי נא מועד (האלים ק"ב) ציון נחלת צבי . לית שהיא מלח נכי כמ"ש וחמץ לך
 חרץ שפדה מלח נכי (ירמיה נ') ולכי הוא לפון חפץ ויחנן תרגם לחסנת מדוח :

חיש ששני אל נא ודהביא וכו' פש"ה וכו' ט"ן כרנה ונ' פסן והתנה ישינו (ישעיה ל"ה)
 וחפאר לתר פוד שקאי על ומר שלפני וס שקרא למולחי שנה מולחי יום גילה לט
 מתפללים

<p>הגה"ח מבשר מוב אלי . צ"ל לי כי מלח חלי כנור"י וכחירי"ק ואס חומר חלי כנור"י ופת"ח לא יח' המרוז יפה לטי מדר כהרוז חכל אלי ר"ל מלחכי כמו הנו לר' בני חלים (תהלים כ"ט) ונ"ש חת אליהו הנביא שהוא מלחך :</p>	<p>הערה * וכבה משסס הזמר הוא ומשכו כל מרוז וחזו נחלק לארבע חלקים . חב' חלקים הראשונים מכל מרוז וחזו נפרזים כחמד והחלק האחרון מסיים לשלם כחחיות * : ** ומיזמר מתרוז הרחשן וחילך פ"ס ח"כ ונעשה על משקל שפאס תנושח ככל חלק וסלק ומסרוז הרחשן וחילך יש ככל חרוז ומרוז שזה חלקים הראשונים מכל חרוז וחזו נפרזים כחמד ונטי חלקים האחרונים נפרזים ג"כ כחמד והחלק השני מסיים לשלם חת חליהו הנביא :</p>
--	---

מחוללים שהמקום יחדש לשבת הבת נילה ושמן
 ולכניח אליהו הנביא לשלום כרכה כחפשי
 ימים כפ"ס כמרוז שני חמץ וחוק וכו' ברך
 מלאכותי וכו' ואפסר שאמן וחוק איהם כס
 פקד וקח כמו לחמן
 ולחוק וכו' ופי' להבית
 את חלי' הכניח לחמן
 לחוק רסוף ידי ולכרך
 פלחתי ט' אמן וחוק
 רסוף ידי פש"ה חוק
 ימים רסוף (יבטי' ל"ה)
 ובל מעברי פלחתי
 צמד עניי ושרדי (חוכה
 ג') ופי' רד"ק שהוא
 עין דלת וסלות דברך
 המוב הקם פש"ה
 אך יקם ד' דברו (כמחול
 ט' ח') לעודדי להכניח
 כמו משודד פטוס
 (תהלים קמ"ו) ופי'
 תקיים דברך כסוד
 שהנחתני לרוממי.
 ודן לשון פרוכה ועד
 וחכני רי סיפוקי. לשלם
 ועד חכני רי סיפוקי ולחם
 חק עש"ס סריפתי
 לחם סקי (מלי' ב')
 חלב חל גים חיש
 לחציק לשן זה הוא
 פ"ס שני כחובני הבחין
 כחמד פש"ה וינקח חלב
 גים (ישעי' ס') ופי'
 כרד"ק שהוא דרך מכל
 כחמד פש"ה חל גים חלכו (סס ס"ה)

וְחֹק רְפוּי יָדַי. בְּרַךְ מְלֹאכְתִּי וְכֹל
 מַעֲבָדַי. גֹּאֲלֵי זְכוֹר עֲנִי וְמְרֹדֵי.
 דְּבָרְךָ הַטּוֹב הִקָּם לְעוֹדְדֵי. הִרְץ
 וְשִׁלַּח וְשַׁמַּח לְבָבִי. אֶת אֱלֹהֵי
 הַנְּבִיאָה: וְעַד וְהִבֵּן יְיָ סְפִיקִי.
 זְמַן מְזוֹנֵי וְדָתָם חֲקִי. חֲלִיב חֵיל
 גִּימִים חֵישׁ לְהַגִּיקִי. מִדְּבַר הַשְּׁבַע
 עוֹלָלֵי וַחֲנֻקִי. יִבֹּא מְשִׁיחֵי לְעֵיד
 מוֹשְׁבֵי. אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאָה: פִּינֵן
 לְעַם זֶה צָרִי צוֹר לְחַבּוֹשׁ. לְחַם
 לְאֹכֹל וּבְגָד לְלַבּוֹשׁ. מְשַׁנְּאֵי
 יַחֲזֶה יְרֵא וַיִּבּוֹשׁ. נְהַה הַד שְׁעִיר
 בְּקָרוֹב תִּכְבּוֹשׁ. שְׁשׁוֹנֵי יִגְדֵּל
 בְּרֵאוֹת סְבִיבֵי. אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאָה:
 עֲפוֹן וּמֹאֵב מְדֵרָה תִּכְבְּדָה.
 פְּדוּתָהּ לְעַמָּה בְּקָרוֹב תִּגְלֶה. צִיּוֹן
 תִּמְלֹא מִעַם אֱלֹהֵי. קָרִית סִקְדָּה רַב
 אֲזוּ נַעֲלָה. שִׁבְן תִּשְׁכַּן בְּתוֹךְ עַם
 צָבִי. אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאָה:
 אגיל

לעיד מושבי זה ירושלים. כונן לעם זו
 ישראל שאקראו עם זו כפ"ס עם זו קריח
 (שמות ס"ז) עם זו יצאתי לי (ישעי' ס"ג) צדי
 לכן מסת כמו צדיס וחנלים יאחזון (שר י"ג)
 לחבוש לרשאות כמו
 כי הוא יחליב ויחבוס
 (פירוש פ') ופי' הכן את
 חליבו הנביא שסל
 ציר שלום לישראל
 לנשרם בגולה לפני בא
 משית לדקם והוא תוסב
 חסון לישראל לסעס
 ולרפא אותם מכל צדיס
 וחנלים יחזה ירא
 ויבש פש"ה יתו
 ויכוסו קנאח עם (ישעי'
 כ"ו) נהה הדי שעיר
 בקרוב הבבוש. הוא כד
 טעו פש"ה ועל מתיפס
 כהה לין לשעס חם
 כד פשו (שכד' ט')
 ששונני יגדל בראותי
 ששכיוי נככס. ציון
 תמלא מעם אלה פש"ס
 כי פתס חלרי מיוסב
 ונו' חמרת נלבכך פי
 ילד לי את חלס (ישעי'
 מ"ט). קריח סלך רב
 (תהלים מ"ח) ופי' הכד"ק
 שחלך רב קלי פל
 משית וקריח הוא לשק
 עיר וקלי פל לין

ירושלים בחוק עם צבי ישראל שנקראו צבי כפ"ס
 כחזי ישראל (כמחול כ' ח') ופי' פי' הכד"ק טס:
 אגיל

הגה"ה

ועד והבן. ז"ל ועד הבן. חלב כח"ה כחפ"ק סתה והוא יחד מקום חספה. חיל גים הח"ס
 כלידי. מרבך השבע ז"ל שנט לעיר מושבי סלמ"ד נקמן כונן לעם זו צורי צוד לחבוש
 ז"ל צדיס לחבוס וזו נס הי"ג. משנטי כאל"ף בחורק וכל יחד כמקום חטטה ששונני צ"ן
 כמחול כמקום סמ"ך כח"כ של הזמר והוא יחד וכו'. יגדל יחד מקום חטטה עסון וכואב ול"ץ
 פלשט"ס מקום ש"ח. פרוותך לעמך יחד מקום חטטה. רב הכ"ס רב מן סל"כ של כואב.
 ברוך ז"ל סך והחו הוא ח"ו מן סל"כ של כואב. עם צבי ז"ל כחזי וחו יכא סל"כ:

פרחי שושנים זמירות למצאי שבת ספה יהודה

איש צמח הזכיה לחמו רז"ל חמסה חותמת
 פגול"ך כמה ישפה ופי' מהר"ם לופקנדל
 ל' לחכמה חניט לך לך מ' ליפק כי שפת
 פתח מלך ל' ליפק בגילוי פל' ל' לישראל
 פקד סקדתי ל' בגאולה
 כעמידה וזה שבעל כומר כזה סס מסבד אלעזר וחמס פשו
 כפי'ם מבקש סיכיל כמסלת בסדוחת בר"ם *):
 סקד"ס בגאולה כחית
 לדי"ק חיש למח חלמית:

אָגִיל וְאֶשְׁמַח בְּלִבִּי .
בְּרֵאיוֹתַי כִּי סְאִיבִי .

תְּרִיבֵיבִי . וְלִצִּיּוֹן גִּזְאֵל תִּבְיֵא . אִישׁ שְׁצַמַּח
 תַּצְמִיחַ . אֱלֹהֵי הַתְּבִיא וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ :
 לְכֵן בְּעַמִּים יַחַד . תִּפְּוֹל אִימָה וּפְחָד .
 לָבָם יַפְחָד . בְּעַת יַעֲקֹה גִזִּי אֶחָד
 וְאִוְרוֹתָיו יַצְלִיחַ : אִיחָד עוֹד מִמְּזִרְחַ
 לְמַעַרְב . יַעוֹר לַעֲשׂוֹת תִּרְגַּ רַב . בְּאֲרוֹם
 וְעֶרֶב . לְעֶרֶךְ מִלְחָמָה וְקָרֵב . עַל אִיבֵי
 יַצְרִיחַ : אִלִּיחוּ זָדִים מִלְכֵי אֲדָמָה . יִמְזֹר
 גִּפְיֵשׁ וְקָרָמָה . מְשַׁמַּע וְרוֹמָה . נוֹסֵו
 נִגְבָּה וְיָמָה . אֲשֶׁר אֶתְבָּם יַבְרִיחַ : אִלִּיחוּ
 רזו

פי' חגרת חיתן לכדמכ"ס ד' ו' פ"ב) סס לומה וקרב כוא ג"כ לשון פלחמה כמו וקרב לבו (תהלים ג"ה)
 יצדח פי' בדד"ק שהוא בגבהה קול בלפקה ישוד נפיש וקרבח משמע ודומה . כס סס לוכ"ס נוכח
 גבבה ויסה ר"ל חסס לרחסס כעלס . אשר אתבם יברח אליהו תגביא ס' ר"ל פהס ידשו למריכס
 ס"כ

הערה

(*) ובכזה מספס הזמר הזכ ומפסכו כל מרוז ומרוז
 יס כו ו' חלקים וכו' חלקים כרסססס
 מרדסס כחמד וכו' חלקים חלמרדססס מרדסס
 ג"כ כח' חססס סל כחסקל דכייט כחלק
 חרלססן וכו' וכו' חכ' מכל מרוז ומרוז
 יס כו ו' חסססס וחלק כג' מכל מרוז ומרוז
 יס כו ד' חסססס וחלק חססס מכל מרוז ומרוז כוא
 לשלס חליכו כעביא וכו' ויס כו י"ך חססססס :

הגה"ה

(*) איש צמח . ל"ל לחיש ויהפ"ע . בעת יעלה
 כבי"ח כקמ"ן ויהפ"ע . חסודחוחו
 יצליח ל"ל חלורסססו ויהפ"ע . עוד כסססס
 למערב . ל"ל חל מערב ויהפ"ע . על אויבו
 יצדח ל"ל חף יצדח ויהפ"ע ופי' כטי' . ודים
 סלכי מרססס ל"ל חלדמס ויהפ"ע ישוד נפיש
 וקרססס ל"ל כס ישוד ויהפ"ע . אשר אתבם
 יברח ל"ל כסס חססס ויהפ"ע . ומלך חסססס
 ככלס כוא"ל כקמ"ן כחסר כעלכ כ' מלסל
 ולו יס כב' חלסס סלו ו' חסססס ככו חלליכו ככילס וככו כחלך חלקי כסרוז סק חלק כחליכ
 כמו כחככו למעלכ :

ספח זמירות למוצאי שבת יחידה נה 109

פ"ג חטמו וחכמו. רנו כל עוברי אורח עוברי דרך. כי הגה רענן אורח (תהלים ל"ג)
ושי' כרד"ק שהוא פן סלח וכרמוכ והוא משל נגד ישראל שהיו בגלות כפן יום יחוד פסח
ללמחם אורח זרח כי נגלה הם כחו כחוסך ואר הוא משל על רוב המזכר כמו ליתודים
היהם אורה (לפטר מ') קנה כפתור ופרח דרך משל הוא על חכ המזכר. על ארובת
יזריח. פש"ס (ישפיה

רנו כל עוברי ארח. כי הגה רענן אורח:
אורו זרח. קנה כפתור ופרח. על הר
ציון יפריח: אלהי הו הנביא ומלך המשית:

פ"ב) יריע אף ינרית
על איכיו יגבר :

אודי איום תורא
הקב"ה שקדא

זה הזמר מיוסד פ"ס א"ב דהייט ב' חלקים כל חרוז וחרוז ר"ח מיוסדים
פ"ס א"ב והחלק הג' הוא פ"ס פסוק א' המתחיל ד' ונפסם על משקל
יתד ונמש הטעם נחלח כמחזור ויקרי:

לדיר שגא' אודי כמרוס
ד' (תהלים ל"ג) וחמריק
(כמסלח כ"ג א') יכא

חן נכון למר סוף כל חרוז ב' פסמים כמו שנהגים מפני שיז בו שס:
אדיר איום ונורא. בצר לי לך אקרא.

לדיר זה הקב"ה פ"ס
אקרא איום וטורא
שגא' איום וטורא הוא

יי לי ולא אירא: גדור פרצת
היבלי. דגול סדר תבלילי. יי היה עוזר לי:

הקב"ה (הבקוק א') כצד לי
לך אקרא פש"ה כנר
לי אקרא ד' (תהלים

הן אתה תקותי. ודישועתך קותי. ייעז
ישועתי: וך ונקי כפים. חן פורשי

י"ח) ד' לי ולא
אירא (שס ק"ח)
גדור פרצת היבלי

כנפים. יי ארך אפים: טובה תחיש
לעפק. יהי עלינו כנאמה. יי עשה למען

שגא' איום כחא פקיס
את סכת דוד כטעלם
וגדתי את פרליק (שמוס

שס

(ס') דגול סדר תבלילי. דגול (שר ה' ו'). כמחרה נשוא דגל מלך פשיח הנקרא חכלילי
שגא' חכלילי פינים מין (כנאשית מ"ט כ"ב) וחרגוס יונחן מה יאין סן פיניו דחלכס
פשיחא וט'. ד' היה עוזר לי (תהלים ל' י"ח) הן עתה תקותי (שס פ"ח)
ולישועתך קותי פש"ה לישועתך קותי ד' (כנאשית מ"ט י"ח) ד' עזו ישועתי (תהלים
ק"ח). הקב"ה שהוא וך ונקי כפים והכל פשה כחמת ובישר ותי שכולך כחמת ובישר
הוא נקי כפים ור"ל שהטעם האמיתי הוא אשוא כפים כמ"ס כג"ה ושי' כפים פגיס
כמו כאל לכניו חל כפים (אינה ג') ור"ל הקדוש כ"ה שהוא וך אשוא פ"ג הפגיס .
חן פורשי כנפים חלו ישראל שהם פורשים כנפיהם כחפלה ושי' כגב"ה שג"ל כפים
ור"ל שפורשים ידיהם כחפלה כמו ויפרוש כפי השמים (תהלים א' ה') ד' ארך אפים
כארך אפים ופש"ה ד' ארך אפים (כמדבר י"ד י"ח) כובך תודיש לקמך סכתך
מחבר לפתן. יהי עלינו נאמך. מלמד ור"ל כל הבטחה מוכח שהבטחת. ד' עשה למען

שס רצה"ה

דגול. כחל"ה כמ"ח והוא לשון נוי ויהפ"ע. ולישועתך קותי ל"ל ולישעך קותי ויהפ"ע.
ונקי כפים ל"ל אשוא. חן פורשי כנפים. ל"ל כפים. ד' ארך אפים. חל"ף
כש"ה ושי' כפי'. תודיש לעמך כפי' יהי עלינו כנאמך. ל"ל נאמך והת"ס כקמ"ן
וכפ"ע

פרה עמך מעוים צאנך מיד נוחים. ככונה
 פסמ"ג גם' ישרות דבש ח"ט כ"ח ישרולי
 ערץ לפשות ט נזרים ותינים אל הדברים
 אשר האל לעבוד כהם להכרות ית' קן בתורה

פ"ט) מסודר להצילי
 ע"פ מסמך חיי (שס פ"ד)
 נהלני לגורלי חסדי
 לגורלי. ותי' כהנ"ג.
 שבעה בקלי
 (שס ק"ל) מעוד ומסך
 לנמורים אל ישראל
 ע"פ אמרו לנמורי
 לב מוק אל תרש
 (ישי' ל"ב) ותי'
 כרד"ק גמל לטן
 פסיות הממרים פמשיס
 כמחזות ונבלה. די
 יזר דרים ע"פ סי
 כה יזר כרים (עמס
 ד') פרה עמך מעוים

שָׁמַךְ : פוּנָן בֵּית מְכוּנָה .
דְּהַרְבֵּץ בּו צֹאנָה .
פְּגִיָּה : מַפְחָד
לְהַצִּילִי . נְהַלְנִי לְצִיּוֹן קִדְשׁ
גְּדֹלִי . יְיָ שִׁמְעָה בְּקוֹלִי :
סְעוּד וּסְמוּךְ לְנִמְדָּרִים .
עֲזוּר נָא אֶת הַגְּשָׁאֲרִים .
יְיָ יוֹצֵר הָרִים : פְּרָה עִמָּךְ
מַעֲזִים . צֹאנָה מִיד גּוֹזִים .
יְיָ עֲשֵׂה חַיִּים : קָרֵב קֶץ
 נחמה

כן כתפלה קן כמחז
 אלא ירף והלא יחטא
 פהס כהס השמרה לכל
 יתן מקס לכסמ"ל
 לבא שריו כהחודש
 ט חיזה נקב קסן
 ככמסס ומלמסס יזרד
 לבית סלל ומוק
 פמט סיוס כקדושה
 פרכ כתורה ונמלוח
 רישה לפזוב. מת
 לחמות הים ולהפניק
 למ גוט מחלוח כפיה"ו
 וימנעו לטס למס חלילך
 כמלות ד' פד שמפשידו
 פחס ושרי' כיוס
 פולנו ואל"כ כרלוח

מחמות סוקרלו פויס כמ"ס ילילי מלויני פו
 (חלויס י"ח). צאנך מיד נוחים פמ"ג וכרסל
 לפני נוחיה מלמס (ישעי' ג"ג). די ערשה
 חזוים (וכרי' י') וכרד"ק פי' חזוים כה
 פרחס לוחס כולמס פכיקן קודס זינל כרסס
 מעס שקרין כל"ל (כליסן) סל רחל פי'
 (כירושלמי חפניה ג"ג כ"ג) כמו פגן כמ"ס
 כ' שפות נקרו לו ליד פג פק כהים סיוס
 (כ"ד סי"ג לוח י"ט) ושרל למרו (חפניה פ')
 מלי חזוין א"ר יבורכ שרשה מלי פריחה למר
 ר' פפח פינל קליחה כו' וכירושלמי שם סכום
 שגס לת פרקיע חזווח חזווח ד' שגס
 סזוים

כי חן כמר טוה ליגס כי כשאר דל וריק
 סול מתרפה פמט והלך ונותן אל לט לאכ
 אל ד' ולפשות חמשים פד אשר יחוק נפסו
 מחזכ ד' וכחבר מלטה ידו די הסיכ לו סיוס
 כקדוש חזר ויער ומשתלל אליו כלוכ וידבר
 כפוכה כעוה"ו ואל"כ חזר ויזק חמס שפע
 כקחשה אשר קיבל כיתי כרעה ונשסס יפי
 כגשע ע"י חמטלוחו כרעה פור אשר יחיל
 לחס לטוים וכנוח יתן להס בלס ודברים
 כחזיכיס לגלן וכזה יכלס מעביו וכן לחרשה
 כל כוע כגס הכי"ח ירחס עליט ועל כל
 ישראל אמן :

דברה

ויכפ"ג. למען שמך הוי"ו כו"ח זה פ"ס כקפ"ו ככתך הט"ו כפנול וכו' נקמ"ן וכן לזק נהלני לציון
 קודש גורלי. כ"ל ש"ל נהלני לגורלי והמדרשים כוסיף כ' מלות לציון קודש כחשך נהגו כמזמרים
 להוסיף חיזה דברים על הזמר להוססת כחזר. אמנס המדרשים לח הכין המסקל ונס למשך שפולס כחש
 כזדו ככלני לציון קודש גורלי וכו' כמו כחזר על ככלני לגורלי והמדרשים פפס וסבר כהמניס ג"ל כ.
 כמץ בקולי. ג"ל שפעה בקלי ויכפ"ג. קמך נא את רבצארים ג"ל נל כמלויס ויכפ"ג.

מנחם זמירות למוצאי שבת ידחה נו 111

שייח. רחם אום לא רחמה חומה יראל שגאלו בגלות לא רחמה (השש ח') ד' איש
פלחמה (שמות פ"ו) בחוללת. יוגרט כמו ותשכח אל מחוללך (דברים ל"ב) ד' הושיענו.
פ"ה ד' הלקיט כשיעט נא מידו (מלכים ב' י"ט) ויש נהגו לומר ד' מלכנו
הוא יושיענו (ישעי' ל"ג) לכל הנירסא איט פפ"י חשקל זה הומר:

נְחָמָה. רַחֵם אֹם לֹא רַחֵמָה. יי אִישׁ
כְּלַחְמָה. שְׁבוֹן כְּמֵאז בְּאֶהְלֵנוּ. תְּמִיד
אֵל מְחַלְלֵנוּ. יי מְלַכְנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנו:
הומר הזה מיוסד פפ"י ח' ב' וחס המחבר חתם בסוף ישי נר תרדכי חוק *):
אִישׁ חָסִיד הָיָה. בְּלִי מְזוֹן וּמְחִיָּה: בְּבֵיתוֹ
עוֹסֵק מְלָבוֹשׁ. וְאִין בְּגָד לְלָבוֹשׁ:
גוֹנֵן בְּחִשּׁוֹבָה אִשָּׁה. וְגַם בְּבָנִים חֲמִשָּׁה:
וְדָבָרָה לֹו הָאִשָּׁה. יוֹתֵר אִין לְהִתְיַאֲשָׁה:
וְהַמְבָּלִי לָחֶם לְאֶכּוֹל בְּעֵרוֹם וּבְחֹסֶר כֹּל:
תּוֹרָה מְצִאתָ כִּי יִגְעָתָ. מַה נֶּאֱבָל מְעַתָּה:
זְהִיר כְּבֵר נְשׁוּק. הֲלֹא תִצֵּא לְשׁוּק: חֲנוּן
וְרַחוּם בְּמְרוֹמָיו. אֹלָי יִגְמְלֵנִי כְּרַחֲמָיו:
טוֹב לְקִיּוֹ מְחַסָּה. רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה:
יעצת.

איש חסיד הי' חכל
בלי מזון וכחי'.
פגלתי מזוסת ומחי'
בביתו עסק בלבוש
כניתי עסק חמיד
כחדם ולא ילא לתן
כדי שלא יחניש צעבור
שאין לו בגד ללבוש.
נתן רחם כמו כן יען
ד' נבלות (ישעיה ל"ח).
בחשובת אשה. נלשה
פשיגס דברה לו
חאשה חמדה לו האשה
חזרה אין להתיאשה
חככלי לחם וס' הכ"ן
חל כן כ"ח התומה
פחמי' וכי יותר עוד
אין להתיאשה וכי אין
לסגט בלתי לחם לאכל
ס' בערום ובחוסר
כל (דברים כ"ט) ואם

תורה מצאת כי ינעת כאשר ינעת ושמלת בהתורה וכי חשמת במקום אשר חכל סת
נאכל מעתה איפגן ויהי אלהים עמן זהיר כבר נשוק כריוות תהי' כליש מוזין. ונשק
לשן זין כמו חשק קשה ומנן (ישעיה י"ו) חגן ורחום (חללים קמ"ה ח') טוב לכריו (חיים
ג' פ"ה) ופחמה סנא' וד' מחסה לעמו (חלל ד') רצון יראיו יעשה (חללים קמ"ה י"ט)
יעלת

הערה

*) ובכה משפט הומר הזה ומטשהו כל חרוז וחרוז
נחלק לו' חלקים וכ' חלקים הראשונים
נחרזים ובראשם ח' מאותיות ח"ב וכן כ'
חלקים האמצעים וכן כ' חלקים האחרונים
מכל חרוז וחרוז והמיו' נשתלש ג"ס בחרוז ח'
ואח"כ נראטי כל כ' חלקים אחד מאיתיות
ישי נר תרדכי ח' וככ' חלקים האחרונים כר"ס
ראשונה ושני' המלת חותיות זק ומעשה סל
וער זה בלתי כנרייתא והחחים טשה פהס ופ"ד

הגה"ה

רחם אום לא רחמה. ח"ח רחמה כש"ח.
ד' מלכנו הוא יושיענו. ז"ל ד' הושיענו
יהפ"ג:
עסק ז"ל עסק ובאל לשון עכר. גונן הא"ו
כמלאש"ס כי הוא סועל תורה מצאת
כי ינעת ז"ל ואם תורה ובאל הוא"ו שלפי
סדר הא"ב של הומר. ברחמיו ז"ל כרחמיו
טוב לקיו פחכה ז"ל ומחסה:
יעלת

יעצת ברעה ובחכמה הנל ועצהך בלי להסכים א"ל להסכמה הנל כעבור שאני יצאת
 לבושת ולכלימה ואין בירי לפורטה להחליף מלשן חין עורטק לא מתינת המוכסין ככ"ק
 ס"י מ"ח לא אוכל לנחת ע"ז השיבה אני אשאל לך מלכוסים ואודות שאת לך מה סרספה
 והשליך יהבו על ה' אשר אהבו פש"ה השלך על ד' יהבך (תהלים כ"ב) ודו"ל סי'
 יהבך מלבן משא דחי'

יעצת ברעה ובחכמה. עצהך בלי
 להסכימה: בצאתי לבשת ולכלימה.
 מפלי כמות ושלמה: ואין בירי לפורטה.
 אפילו שנה פרוטה: מהרה ושאלה
 מישבנים. מלבושים נאים מתקנים:
 גלבש והשליך יהבו. עלי אשר אהבו:
 סחו ילדיו בפלולם. אל ישוב דך
 נבלם: עבר פישוק בסברתו. והנה
 אליהו הנביא לקראתו: פין לו הטב אשר.
 באמת היום התעשר: צוני בכל כבודך.
 פי הנני עבדך: קרא למי בדעתו. קנות
 עבד אין כמותו: רחש איך ישנה דינו.
 עבד למבור את אדונו: שות לו חכמתו
 בקרבו. והחזיק בו כמו רבו: התג
 קנאו באהבים. בשמונה מאות אלה
 זהובים: תבעו מה מלאכתך. אם
 בבנין חכמתך: תכלית טרקלין

כנמ' ר"ה ב"ז לא היו
 ידעי רבן מאי יהבך
 חמד רבה כ"ס יומא חד
 הוי אלינא כהאי קיימא
 הוי דרינא סינא וחמר
 לי שקל יהבך ושדי
 אגמלא. סחו ילדיו לשון
 סיחה כשי"ן שמאל
 והומרה כמ"ך כשכיל
 כמ"ב על הימר ועי'
 צראש בהגשות והוא
 לשון של חסלה כמו
 ולפי ד' ישפך סיחו
 (תהלים ק"ב) בפילולם
 בחלום מלשן ויעמוד
 פחם ויפלא (שס ק"ו)
 אל ישוב דך נבלם
 (שס"ד) עבר החסיד.
 בשבדט לשון הקיה
 כמו שברו על ד' חלקיו
 (שס ק"ו) והנה
 אליהו הנביא לקראתו
 כבבורה פין לו דבר
 ט מלשן אשר סנו
 סמתי (שס ס"ו)
 חתעשה חסבה עסיר
 צוני בכל כבודך

ואמר כי הנני עבדך לעשות טי כסוב צעניך קרא הכרוז מי בדעתו לקנות עבד ככל
 המעלות שאין כביהו נמכר רדש מלבן דו"ל רשמי מרסין שמה'. שיה לו שס לו כמו כי שח
 לי חלקים זרע חדר (כראשית ד') והחזיק בו והאלו טו כמו והחזיקה במבוכו (דברים כ"ה) כמו
 רבו כאלו ה' ההסיד רבו על אלי'. הגר כוהר ה' קנה את העבד תבעו לשון חכמה וסאלה טרקלין

וסלשרין

הנה"ה

יעצת: על יעל כלל וכו' והכו' כמ"ח כי הוא לשון קנה עצהך התנ"י בארז והכו' נש"ח.
 בצאתי לל כמתי ואין בירי לפורטה לל לא יס מלש"כ (איוב ט' ל"ג) והסמך נהיה על סדר
 ח"ב כנ"ל. דך ונבלם לל דך נבלם המחובר לל הסמך קרא הקי"ף כמ"ח כי הוא לשון

מסכת יתרה ומירות למוצאי שבת פרקי ששנים 113

ותלשרין בניסם נמים אם חזנה לי כשתנמד לחתם תהא כ"ח. יום ראשון במפעלים ביום ראשון
למלכיה כהא יום ראשון של שבוע. שוע האסלל כמו חליך ד' שועתי (תהלים פ"ח) נורא עלילה
פ"ל בומר במולחי כפי' כד"ס שמך נורא עלילה יומתי תשכתי כמו כל אשר יזמו לעשות (בראשית י"ח)
תחולל שיחי' לך לכבוד ולחשורת המסיד. בורא עולם בקנין עש"ה קונה שמים והרץ (תהלים)
רחמיך יבמה יחשמי

בפסיקתא יסנה פסקה
במדש השניעי
יסלום והנה סולם מולכ
חרבה. ח"ד שמואל כ"ג
מלמד שהרבה הקב"ה
ליעקב אדם של ככל
שלה

ופלטרין. הרי אתה בן
חרין : יום ראשון
במפעלים. פער עם
פועלים : שוע פחצי
הלילה. ענני נורא עלילה:

עש"ס כי נכמדו רחמי
(סס פ"ג) בחצינתי
עתלתי ממעונתי מן
שמים מלשן מעונה
אלף קדם (דברים ל"ג)
רבו בני המלוכה שרט
פלחי סעלכה מ"מ
ותשלם כל המלאכה
(מלכים א' ז') דין
לשן שמה כמו אפינו
חוק לאכה (איזכ פ"ח)
כלילת לשן כלילת יחי
(איכה ב') לו חמל אלי'
להסחר יזכר לך ערה
וכו' חשני בוראי
ובברור שלמי לסרין
הלוי וכחור וכח עש"ה
יכשביפית ילא לחסדי תמ
(שמות כ"ח) כנסת
כדנת זה קימו באמת
הכור קיים דמדו נחמח
ופרע לו איש האמת
זה חליהו ז"ל:

יזמתי ונמפרתי להעבידי. לכבודך ולא
לכבודי : בורא עולם בקנין. השלם זה
הבנין : רחמיך יכמדו בחנינתי. פי
למזכה פונתי : מלאכי רחמים ממעונתי.
או תחלו לבנותו : רבו בני המלוכה.
ותשלם כל המלאכה : דין הפותר
בראותו. פי נגמרה מלאכתו : כלולת
מגדלים נאים. לפי ענין הבנאים. יזכר
לך עתה. אתמול אשר דברת : הפשני
בוראי ובברור. כנמת לענין שהרור :
זה קימו באמת. ופרע לו איש האמת:

זה הסדר חייבד עכ"י ח"כ וכל סדרו ימיה נסלק לבי סלק. סלק כל סדר
פ"ס סוק חמד ורעש של החיבה והאשבה לחמד סלומות ח"כ עכ"י ססד
וסקיים בחיבת יעקב והסלק כ"כ לטולם אל חורג פנדי יעקב:

אמר יי ליעקב. אל הירא עבדי יעקב:
בחר יי ביעקב. אתעז : גאל

אמר ה' ליעקב עש"ה
כה אתר ד'
לביית יעקב (ישעיה כ"ט)
אל הירא עבדי יעקב
(סס פ"ד) בחר ד'
ביעקב עש"ה כי יעקב
בחר לו יס (תהלים
קל"ג) גאל ד' את
יעקב

הנה"ה

לחי בי הנה ז"ל מ' הני יום ראשון כמפעלים ז"ל במפעלים. השלם סל"א כפי' מ' רבו בני
המלוכה ז"ל לנחום ח"כ עני המלכה יחידה יסחר לפי ענין הבנאים כ"ל ונח לפי ענין
המלכה יפרע לו איש האמת ז"ל:

114 פרקי שיעורים ומידות למוצאי שבת משה יהודה

שאלה פ' שוקן ואל מדי ניב ואל יון קים ואל
 אחס שולח ולא ידע כמה בלוחס סעה נחירם
 יעקב חכים אמר חספר שפח חין לזה ירדה ס"ל
 סקב"ס אל חתת ישראל בכיבול ספי' חמה חלס
 יחש יעקב חללי משס חני
 מורידו סח' חס חנבי'
 כנצר ולס בין כוכבים סיס
 סק פסס לורידן נחוס ד'
 לר"צ ח"ה כרסנ"י כאר"ע
 סלמד סכרלס כקנ"ס
 ליסק חכים סרס אל כנל
 פלס חורד סל מדי סלס
 חורד וסל חן סולס חורד
 וסל חוס סולס חורד.
 ס"ל כקנ"ס יעקב חף
 חס סולס כלוחס סעס
 סורס יעקב חסר חסמר
 סכסס סיס לאל ירדה
 חף חני יס לי ירדה ח"ל
 סקב"ס אל חתת ישראל
 חס ססס סולס חן לך
 ירדה לסלס. חבאים
 ישרש יעקב חכאים
 לסמד כס"ח חריכים
 מחילס להגריס דכריס
 כספני דכייט לסמר ס"פ
 סכל דנר רס חמילול
 אל חרס וס'. חורד
 סיעקב ס' כי פ"י חסח
 כסג ס' לנני ישראל
 ירדה חכל חסלס
 ובר אלה יעקב חסר
 כספס נס אלה חסכחס
 כדל"י כנרסח ל"כ כ' כי
 סלס חזל כטי חרות
 לדריס ססס לסניט
 חל סל כסחריס כמ"ס
 חפי חלס לסנין וכן
 מי חלס כפכ חספסנה
 ס' ל' לומר מי סס :

י י את יעקב. אתעיי: דרך
 כוכב מיעקב. אתעיי:
 הבאים ישרש יעקב.
 אתעיי: וירד מיעקב.
 אתע: זכר אלה יעקב.
 אתעיי: חדות ישועות
 יעקב. אתעיי: טובו
 אהליה יעקב. אתעיי: יורו
 משפטיה ליעקב. אתעיי:
 כי לא נחש ביעקב.
 אתעיי: לא הבית און
 ביעקב. אתעיי: מי כנה
 עפר יעקב. אתעיי: נשבע
 יי ליעקב. אתעיי: סלח
 נא לעון יעקב. אתעיי:
 עתה השב שבות יעקב.
 אתעיי: סדה יי את יעקב:
 אתעיי: צוה ישועות יעקב:
 אתעיי: קול קול יעקב:
 אתעיי: רני ושמחי ליעקב.
 אתעיי: שב יי את שבות
 יעקב. אתעיי: תתן אמת
 ליעקב. אתעיי:

יעקב סס"ס כי נחל ד' חס יעקב (יכסס ח"ד)
 דוד כוכב מיעקב (כמדנר כ"ד) חבאים לסר
 ישראל ישרש יעקב (יססס כ"ז) חורד מיעקב
 (כמדנר כ"ד) זכר אלה יעקב (יס"י מ"ד כ"ס)
 פס"ס לל סלס סלס יעקב
 כקנ"ס חסר כן לישראל
 ובר חלכדכריס סחמוריס
 לסלס. חרות לסן סססס
 כנו כי סוס ד' מסוכס
 (מס"י ס') יסועות
 יעקב פס"ס עילס
 ונסחס כיסוסו (יססס
 כ"ס) סוכו אהליך
 יעקב (כמדנר כ"ד) סלס
 וכיס"ק חור מספניך
 ליעקב (דכריס ל"ג) כי
 לא נחש ביעקב (כמדנר
 כ"ג) לא חביס חן
 ביעקב (סס) כי סנח
 עפר יעקב (סס) נסכע
 ד' ליעקב פס"ס כסכ
 ד' נחון יעקב (ססס)
 ס' סלח נא לעון יעקב
 פס"ס סלס נל לסן כסס
 סוס (כמדנר י"ד) עות
 חשב שבות יעקב
 פס"ס חס חסינ חס
 סנות יעקב (חוקול
 ל"ס) פרה ד' חס
 יעקב (ירמ"י ל"ח) צות
 יסועות יעקב (חגליס
 מ"ד) קול קול יעקב
 (כרלס"ת כ"ז) דני
 חסמו ליעקב פס"ס
 רס ליעקב סססס
 (ירמ"י ל"ח) שב ד'
 חס שבות יעקב פס"ס
 חסמי חס ססס פפי
 ישראל (סס ל') חתן חס
 ליעקב (ס"כ ל')
 חסס

זמירות למוצאי שבת

שנים שאמרים אליהו בנייה בשמש"ק. לפי שאמרנו חז"ל מוכנס להם לישראל שכן אליהו כל
 לה בע"מ ולא בשמש"ק ע"כ נלחם כשנח את אמרים להקב"ה כדי שפרט את השבת
 שנתנו לו את אליהו שיגאלנו ואת אמרים פוסקים פסוקי אליהו שחסייכו ועוד פסוק לתינו
 שפירש שכל פירש כנס אליהו לנגן וזמן חמה פן היום וכותב וכותב על ישראל ושמחה
 בלילה שבה מורה שפסוק הוא אליהו וכתב לקבל יסורים חמה כל לדיק שלם יסורים לניכוס.
 סגב כדוקה שומר אליהו טוב לשכחה ולכוח דרכו מלמדים בכל השבוע ולפתיחת כלב סוף
 פיקון גדול לנפש ומליל מגיבוס. מה שאמרים כמה עממים תיבת אליהו בכל תרוח וערוח לתקן
 פסוק וכל סוף שלבה פסוקים של אליהו פ"ט והאש כמשלש לא במכרה יתקן. אליהו כגביל
 ז"ל הוא סלמד וזהו של ישראל כדליתא במורה כשכלם כושר פ' נו דף מ"ב ע"כ וכושר סוף
 (כ"ט ב') אליהו כשנפ להקב"ה לכודות וזהו של ישראל פי' שיר רבה פ"ט כלפסה שבה שומר
 אליהו של ישראל כמה שומר כי פוס בריסק :

עין אליהו

פרוץ שושנים

פועם שנקרא אליהו בנייה אליהו כאלפדי פי' חס' תענית ג' פי' ליה ויהמר
 אליהו. איש אשר קטן לשם האל שקמו במעשה ומרו דכתיב ואשר קטן לאלקין
 (במדבר כ"ט י"ג) וא"י במורה סגום זה אליהו בשר שלום על יד יקותיאל שג' לו שלום
 פסקנ"ה פי' פרמ"ה נקרא יקותיאל (פגילה י"ו ח') פי' שקו ישראל לאל ביטו וחסיון

פועם שנקרא אליהו בנייה אליהו כאלפדי פי' חס' תענית ג' פי' ליה ויהמר	פועם שנקרא אליהו בנייה אליהו כאלפדי פי' חס' תענית ג' פי' ליה ויהמר	פועם שנקרא אליהו בנייה אליהו כאלפדי פי' חס' תענית ג' פי' ליה ויהמר
אליהו. איש אשר קטן לשם האל שקמו במעשה ומרו דכתיב ואשר קטן לאלקין	אליהו. איש אשר קטן לשם האל שקמו במעשה ומרו דכתיב ואשר קטן לאלקין	אליהו. איש אשר קטן לשם האל שקמו במעשה ומרו דכתיב ואשר קטן לאלקין
(במדבר כ"ט י"ג) וא"י במורה סגום זה אליהו בשר שלום על יד יקותיאל שג' לו שלום	(במדבר כ"ט י"ג) וא"י במורה סגום זה אליהו בשר שלום על יד יקותיאל שג' לו שלום	(במדבר כ"ט י"ג) וא"י במורה סגום זה אליהו בשר שלום על יד יקותיאל שג' לו שלום
פסקנ"ה פי' פרמ"ה נקרא יקותיאל (פגילה י"ו ח') פי' שקו ישראל לאל ביטו וחסיון	פסקנ"ה פי' פרמ"ה נקרא יקותיאל (פגילה י"ו ח') פי' שקו ישראל לאל ביטו וחסיון	פסקנ"ה פי' פרמ"ה נקרא יקותיאל (פגילה י"ו ח') פי' שקו ישראל לאל ביטו וחסיון
פועם שנקרא אליהו בנייה אליהו כאלפדי פי' חס' תענית ג' פי' ליה ויהמר	פועם שנקרא אליהו בנייה אליהו כאלפדי פי' חס' תענית ג' פי' ליה ויהמר	פועם שנקרא אליהו בנייה אליהו כאלפדי פי' חס' תענית ג' פי' ליה ויהמר
אליהו. איש אשר קטן לשם האל שקמו במעשה ומרו דכתיב ואשר קטן לאלקין	אליהו. איש אשר קטן לשם האל שקמו במעשה ומרו דכתיב ואשר קטן לאלקין	אליהו. איש אשר קטן לשם האל שקמו במעשה ומרו דכתיב ואשר קטן לאלקין
(במדבר כ"ט י"ג) וא"י במורה סגום זה אליהו בשר שלום על יד יקותיאל שג' לו שלום	(במדבר כ"ט י"ג) וא"י במורה סגום זה אליהו בשר שלום על יד יקותיאל שג' לו שלום	(במדבר כ"ט י"ג) וא"י במורה סגום זה אליהו בשר שלום על יד יקותיאל שג' לו שלום
פסקנ"ה פי' פרמ"ה נקרא יקותיאל (פגילה י"ו ח') פי' שקו ישראל לאל ביטו וחסיון	פסקנ"ה פי' פרמ"ה נקרא יקותיאל (פגילה י"ו ח') פי' שקו ישראל לאל ביטו וחסיון	פסקנ"ה פי' פרמ"ה נקרא יקותיאל (פגילה י"ו ח') פי' שקו ישראל לאל ביטו וחסיון
פועם שנקרא אליהו בנייה אליהו כאלפדי פי' חס' תענית ג' פי' ליה ויהמר	פועם שנקרא אליהו בנייה אליהו כאלפדי פי' חס' תענית ג' פי' ליה ויהמר	פועם שנקרא אליהו בנייה אליהו כאלפדי פי' חס' תענית ג' פי' ליה ויהמר
אליהו. איש אשר קטן לשם האל שקמו במעשה ומרו דכתיב ואשר קטן לאלקין	אליהו. איש אשר קטן לשם האל שקמו במעשה ומרו דכתיב ואשר קטן לאלקין	אליהו. איש אשר קטן לשם האל שקמו במעשה ומרו דכתיב ואשר קטן לאלקין
(במדבר כ"ט י"ג) וא"י במורה סגום זה אליהו בשר שלום על יד יקותיאל שג' לו שלום	(במדבר כ"ט י"ג) וא"י במורה סגום זה אליהו בשר שלום על יד יקותיאל שג' לו שלום	(במדבר כ"ט י"ג) וא"י במורה סגום זה אליהו בשר שלום על יד יקותיאל שג' לו שלום
פסקנ"ה פי' פרמ"ה נקרא יקותיאל (פגילה י"ו ח') פי' שקו ישראל לאל ביטו וחסיון	פסקנ"ה פי' פרמ"ה נקרא יקותיאל (פגילה י"ו ח') פי' שקו ישראל לאל ביטו וחסיון	פסקנ"ה פי' פרמ"ה נקרא יקותיאל (פגילה י"ו ח') פי' שקו ישראל לאל ביטו וחסיון

זכירות למוצאי שבת

עין אלוה

שמירן בביהמ"ק אעפ"י שהוא שחם שברי בקחושתו שומד ולתיתו כי פה דחיקו כסוף פדיות
פקריבין אע"פ שאין בית ולסוד שגנחו לו קסמה מתחמות בלגכה כדו שיכו כלין משל לכוז
וח' פ"ט ונתפלת המדות לר"י בר"י כ"כ ברופא ערך נחילת הסדים סבא חגדת מוצל וז"ל
הוא פתח יתן אליה ז"ל שאלתלח הוא לא הייס מייס בגלות שמיים שחכב זיהמ"ק מקריב
פני תמידים

ישך אל: אליה איש הדרות קא גערבי שבתות אהיל. כוע"ל ד"ה פמה
שנים עשר נא עיניו. איש נקראת הפערה שקבד נבראת ססחים
איש הנקרא בעל שער איש נקרא שבת בין השקשקה נ"ד סנדק וסד
בספניו. איש נאזור עוד אהיל. איש סנדק נקשה ס"ל ז"ג סוד"ס
אזור בפתניה אליה איש לחיטק ביום השילה בקל סכ"ס ופי' מדבר
ועף על עברי הסנים. בקרות אהיל. איש עזר קדמות ערך ה'
איש חש ונשבע סהיות טל אף לא נקצר אהיל. לוח ס"ה עזר
נשמי סעונים. איש טל איש פרש לו האל קטר פרש חפנית ג'
ומפר ולא טל כי פגרה לא פגרה אהיל. איש צעקל צעקו חפנית ס"ו
קום רחש קום שרואה חפנית כ"ס הך סכה
כ"כ תמצא סמנים ס"ס ה'
וה' כוח ג' מאל כ"ס ותום'
חפנית ג' ד"ה ויחמר שרודיע
חמה י"ט רבת קשה צעק מניג'
ס"ו פמלוח עכבו חפנית כ"כ
סח מסכת דל"ו ס"ד וכלי חרס
כחכו כחוסמת חפנית כחל

יחס לו בהפלת משגית לחיטם הקרה אהיל. איש קנס כי
ביס לנחם איש נם ע אליה. איש רחש נבר סוב סעקרא
דאקרהם היא ע אליה איש שקראת בשוקא בני העולם
נקא הם אלו אף ע אהיל. איש הוף ארבעה סרשים ושכונה
גסבי אדם נקנה אהיל. עתשר"ק איש תסדא שנקרא
קשם גלער התנה אהיל. איש שודרית עטוב הסשית ביום
הבגרים ארוכות השגלנה אהיל. איש רנה בר שילא אשקחה
ושאלו סח עבר קדשא ברין הוא למעלה ליהא. איש קשח
וקאשר שסעקרא סקלה כנגן ולא סכבי סאיד רנסר כפויכה
ראסר השבו על השאלה ליהא. איש צעק הוף קרי רבד
עקה אסר נם סשקה רדבי סאיר בקנה אקר עולה ליהא.
איש פקלקא ותקרי צעון סר קט ביסי רב פקנא ליהא.
איש עקבו סקלוף סקנא: אגרינא פסאסר האל לעלקא
אסדקנא ליהא. איש סח לרבי אלעזר לה אל קאפון נאסוד
כמה

פספס כליש ואטיבו ככל שפר הן. ואזור עוד אזור במחניו כי כפ"ט חלכ"ס ס"ג ס"ו כ"כ
שחור שר שלו הוא סחילו אל חכרסס חכינו שהקריב חלי' אח כחיל כשכת פקודה ועוד
כעולה לו תרי להזכר זכות חסות. ועף על עוברי חפניות קלף וכעס על פיכדי החמה לנס
פ"ו ולמר לבס (מ"ט י"ח כ"ח) עד מתי אתם שומעים על שתי הכפיעים חש תשבע נס
י"ו ח') ססי שחחאז ותבריו לסגו על כנולח מרע"כ כדאי כחלק וכירחלמי פכהדוק ס"י כ"ג
כעמח כניו על חיל בית כחלי ככנסה חת יריש והלך שחחכ עם חליכו לחמו. אסר
חחחכ כשהח לעותה דמסה רבינו לא נתקיים דכתיב וסרתם ונו' ולא יהי' עמר והלש גברס
סוקיס ס"ו על כל מליס וכו' ולטוחא דיהושפ תלמידו יתקיים מיד אמר חליכו ס' ד' חס
יהי' כשסס כחל סל ומפר וחפ"ט שאני תלמיד תלמידו לא יבוי' סל ומפר כ"ח לפי דברי
כדליתח

זמירות למוצאי שבת

עין אליה

והנה לנגד כבודם כבודם וזה מחמישים על ארבע המין. נענה באיש משתי גבוהים
שנא' (מ"ג י"ח ל"ט) והוא זה ד' והוא כל. כדו אחריו ד' אלקים סע לזון שיהיה ש
הוארין מתחלק וכו' אין פסיון כמסודו. והפיון כ' סוף כמקום ש"ן כדי שיהי' כבודו שלם
שהו כבוד פ"ב. אחריו חמורו כמו ויאה אל ארבע כלומר שאלו חמורו חלום פס שה' ללוי

הקשיבו כבודים. איש קצו ולא הקפיד וקניסה קץ ו' כי קבל גישן
נענה באיש משתי גבוהים יחול. איש קבל פ' ה' הוח צוח
גבוהים. איש סדו אחריו סעו בני גמן להגיש שלישי חדים נ' ועד
והוארין מתחלקים: אליה איש פסן ספני ספני והסקה פיו ג"ס ל"ס
עתיד להשתלח משתי יחול. איש נענה קרא אקבא נאח כ"ס ס' שם
ערכות. איש פקיד על מסכה זל"ז
כל בשורות מכות. איש גרסא יחול. איש צוח ספ"ח סדרה ל"ז
ציד נאמן להשיב לב יחול. איש יקנה אקבא וקבו לי פרקא ספ"ח והח סכב
בנים

של עבדי בשאלו מה עבר האל גבוהות אקבי בניו ספני כרי לא
יחול. איש פיו סלא שודק וסוף השיב ומוכר קדושי בני אשר לא בעולם
וסתעלים באקביו יחול. איש חלח לבצת ספן אוחא בעיד גשקשקסס
הקלבים יחול. איש קם השעה וקנה אקביו בניו גנו צון בקרשית
יחול. איש קנה בא לזכ שימא וקדמי ליה בקרשית יחול. איש סכב
הדבר שהענה לסדר סדר קדשא יחול. איש קנד וקרא לרבי ישקשאל
קבני יוסי פו קבי ספם נגבי להקלם יחול. איש נקנע סלקבל הושכות
באקרו קרו ערק למקרא נח אקתה וכול להקעלים יחול. איש יחוסו שוחא
אקרי משקעה שקפלו את העולם יחול. איש קצו גבי נחש בדיקון קבני
יהירין אקרו בצקרא יחול. איש קבני שלא יסבל בנכדקרא קבני תיחא
סדר לו ספן להקרא יחול. איש לא שסע אקרי ביהעק קבנין כשישין
קבני יחול. סלבים איש אקרי לא בא פסם אסת לקמי קבני קבני
קבני קסיד שקביו יחול. איש לא נקום האבות קשה אסר קה הקבנה
ולא יהקשו גמי קשית יחול. איש בעולם סוף נקדוין קבנין
קביו יחול. איש קרעה באקביו על קבני תיחא וקביו אקום פסם אלו קבני

הקורה

כח אומר (פלאכי ג' כ"ב) אכני שולח לכם סח אליה ונ' איש פקיד על כל
בשורות מכות כר"י פ' כסותו פ"ט וזכרו סח כרתי יעקב כס' מקומות סכב
יעקב סלח וז"ל חליו סדר וז"ל יעקב סל סח סוף פסמו של סל' פירושן סיהו יכבד
סלח סני. פקיד על כל בשורות מכות. כלומר סחא סר פסמו (כבר בשורות סוסת
סל' סכב סוב וסח סליו סחא ינח כ"ב יום ה' קודם סל סוף פסמו כפיו כפיו סוף די
וסכום מקומות כ"ס סוס ספנין ציד נאמן להשיב לב בניו על אבות לך כמו כסלם
כ"ס לריוס (יסעי י"ח) סלית פסמן לכשיב לב באבות וסכום ספנין ססוד ססוד סחא
חליו יסוב סכל סל מקום סוד וסנמנו סכ ככט וסכן כחיו סחא' (סס ו' כ"ד) וסכב לב כ"ס

פרוי שושנים זמירות למצאי שבת עין אליה סא 121

אשרי כי שרצה פסוקי שבתות : אליה פסקו ויתן לו פסוקי קרב ותי' לעיל את
פניו בחלום כי אשרי כי שראת פניו ונאדקתנים וילוח. אשר סמ"ך מתאר"ק
כודתי כדלוח פתחום. אשרי כי שנתן תמיד נזער בקל הפסקות חסיד כלפרי"ס'
כח לחתלה כחן אשר עד בוא סקתנים חסיד כלפרי"ס'
פלי' עליה ויחל. אשר לשעטים יאמר אליה לעטים
סעצנה מלמל' אם יבא ורצה לשמוע אליה ען יבא
כדי כח טעו שלא לשא פנים וילוח. אשר
טבלם לו טעם יאמר פסודם עף אם יבא
ען כמים. אין שוקעין לו נב הלשון אם
והחיד לו פיי' אליה יהי השנים
שלום. חלילי. אשר הלשון עשא
אליה ספסקים קעקען יבא אליה ספסקים קעקען
לאלה טעם אם נדברים עם נכונים

חלילי. אשר כל קעק סמון אקרו יבא סענו עד שיבא אליה קבשה עקנים
חלילי. אשר הנה נאמר גם ען קבשה ש הוא עתיד קרשה וכשה פרשית
אשר עתה חלילי. אשר נזער שמו בקלסוד עקען סגון סאה וחמש פקדים
אשר חזק יאמר אל רעה קבוא להשיב לב אבות
עד פנים ולב פנים על אבותם חילוי :

האלו טעם כולל כל כמרות. ככתוב רצה אנבי שולח לבם את אליה
וצביא לפני בוא יום סינו יום חמד לפני נילם חמשה ב"ב :

וחל"כ יאמר ספסקים מגי' מיטח טעם י"ד וחוכים טעם להגלחה מלד וחל חיס נריך לאומים
נימי כמטע כאלומים כמות"ק :

עשמה וחזק וכו' וכמסרה ס' חלטה טעם פסק אחר סלך ומעלותך וכסלן כולף כסוק
כג"ל כסוק ויסי סערי הפנסה :

ומשמע וחזמה ומשא (כחלשית כ"ה). ויטב יצחק בנרר (כס כ"ו). והרעב
כבר בארץ (כס מ"ג). ובני דן חושים (כס מ"ו). לישועתך קויתי ד' (כס
מ"ט). יששכר זבולון ובנימין (שמות א'). מכשפה לא תחיה (כס כ"ב). ועישית
משבצות חלב (כס כ"ח). ולצדעת הבגד ולבית (ויקרא י"ד). ולשאת ולספחת
ולבהרת (כס י"ד). יברכך ה' וישמרך (נמדנר ו'). ויהי אחרי הכנפה (כס
כ"ה). ובני פלוא אליאב (כס כ"ו). ברוך שנאך ומשאריתך (זכרים כ"ח). והחום
המשולש לא במהרה ינתק (קהלת ד'). ד' צבאות עמנו כישנב לנו אלהי
יעקב סלה (חכלים מ"ו). ד' צבאות אשרי אדם בוטה כך (כס פ"ד). ד'
השיעה הבלך יעננו ביום קראנו (כס כ'). עון לעמו יתן ד' יברך את
עמו בשלום (כס כ"ט). יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפנך ד' צודי
ונואלי (כס י"ב) :

וחל"כ יאמר פסוקי מואתמין ול תריך כהם כינה גדולה כי הם סד אחיה פייס
קיס עזר טנסר יורה ומטלים הם טלף יודעם לו נגלים ואם תדענו לו לא ירש לו :
כראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ (בראשית א'). ולכל היד
החזק

והזקק ולכל המודא הנדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל (זכרים לד) ועקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים (בראשית ל"ב). ואמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים (שם ל"ב). האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי (זכרים ל"ב). יערוף במספר לקוד תול כפל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב (שם ל"ב): ויהי בגסוע הארץ ויאמר משה קומה ה' ופרצו אויביך וינוס משנאיך מפניך (מזמור י'). ובגוהה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל (שם י'). ותבא ופקודיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות (שם ז'). כל הפקודים למחנה אמרים מאת אלף ושמונת אלפים ומאה לצבאותם ושלישים יסעו (שם ז'): ואמר י"ג פסוקים מסתלים ומסיימן בט"ן מסתלים למחנה שאלו נספך לחזן נספך אר

מלך האלמים נספך ט"א נספך :

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל חכהן. (ויקרא י"ג). נתנו נעבוד חלוצים לפני ה' ארץ כנען ואתנו אחחת נחלתינו מעבר לירדן (מזמור ל"ב). נביא מקרבך סאחך בסוני יקים לך ה' אלהיך אליו תשמען (זכרים י"ח). נהר פלניו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליהן (מקלים פ"ז). נהר אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צוען (שם פ"ח). נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן (שם פ"ז). נפתי משכבי סוד אהלים וקנסמן (מסלי ז'). נר ד' נשמת אדם חופש כל הדרי במן (שם כ'). נופת תמופנה שפתוהיך כלת דבש וחלב תחת לשונך ויהי שלמותיך כריח לבנון (שם ד'). נודו סתוד בבל ומארץ כשדים צאו והיו כעתודים לפני צאן (ירמיה כ'). נושקי קשת סיפונים ומשבאליים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבגיסמן (ד"ס ח' י"ב).

כתב יהג ישר פל"ג שקבלה ניהו כי המפוקס סס מסתלים להצל מעין סרע ומכישף וסס מוכים למחיה מעמד וע"י ילקוט ראובני סוד לחזית לוח ח"ב פי' ז"ס:

וכי ר' יהושע החסיד שהקורא לחזן מברית שסן ססנו לכך חזן כחכמן סס"ך וכל אסס משוסית כס"ס לחופית לחזן תה"י כסוסס סל"ו יסלום עינ"ו ניה"ל על ילד"י גר"י החסיד אל"ו סססוק סוסס קוסס ססוק ס"ד ולסס"ר סססרס סך לפי וסס סוסל"ו סוסס וע"י נרניס סדי"י ס"י סר"ל וכוססס לסססרסס ססס סוססרס ס"י חוד"ס סוד ססו ססרסס סל"ו ספ"י ח"ב. סוד כ"י סס סל"ל ססוק סלסן כ' ססס"ס: וס"ר י"ח ססוקס סוב לס"ר ססל"ב ו סוסס סר"ס סוסס"ל לס"ל ס"י ס"ר סססל"ב ו חקסס רכי סק"ס וססוקס סוס"ר סר"ס ח"ל:

יהי רצון מלפניך ד' אלהינו ואלהי אבותינו שתמלא רחמים ותצילנו לנו ולכל בני בתינו ולב"י מעצת יצה"ד ומכל ביני כישוף ותבריא היצה"ד והשמן ססנו וכשם שפרשת כנפיך על אבותינו במדבר והצלחתם סעיד"א בישא דבלעם הרשע כן תפרוש כנפיך עלינו ברחמיך הרבים ומהי סבוס"ס בסכסס והנהגה בשמחתך הקדושים אמן נצח סלה ועד:

סל"ה ססוקס סססר"ד יסוס סוס"ל ח"ל:

אשה סר"ר ל' סר"ר חרני רני פל"ס ססובבני סלה (מקלים ל"ב). במחו סוד עדי עד כי ביה ד' צוד עולמים (יספ"ס כ"ז). ד' עח לעסו יתן ד' יב"ך את עסו בשלום (מקלים כ"ס):

כי תעבוד במים אתך אני ובגוהות לא ישמפוך כי תלך בסו אש לא תבנה ולהבה לא תבער בך (יספ"ס פ"ז). כי עם בציון ישב בידושלים בבה לא תכבת חנן יתגן לקול ועקד כשסערו ענג (ספ"ס ל'). כי אני ד' אלוהיך קדוש

זמירות למוצאי שבת

קדוש ישראל משיעך נתתי כפרך מצדים כוש ומבא תחתיד (סס טז). כי
אני ד' אלהיך מחזיק ימינך האומר לך אל תירא אני עוזרתיך (סס טז).
כי לא שאול תודך מות יהללך לא ישבח יודי בור אל אמתך (סס ל"ט).
כי אצק מים על צמא ונחלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על
צאצאיך (סס מ"ד). כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכדנו
אתה ד' אבינו נואלנו מעולם שמך (סס ס"ג). יברכך ד' וישמך (נמדנר ו).
יאר ד' פניו אליך ויחונך (סס). ישא ד' פניו אליך וישם לך שלום (סס):
פסח ושלח לא הדפכתי לשי נחין קודין מקרא בליב סכוס ניכר סדס סדן וכן סוז כפדס.
ולח"כ לופרים אלהיע וללכי לחנתינו סול וכו' כדלוי בירושלמי ברכות סרק סין עופדן לי
דמי בשם ו' ופירס בשם ו' סיוח לריך סדס לומר סלכינו וכו' ז.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲרוֹן כָּל הָעוֹלָמִים
אָב הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת בְּסֶמֶן
טוֹב וּבְמִזְל טוֹב תְּחַל עֲלֵינוּ אֶת (כְּשֵׁל
יְרֵנוּ בְּאִמְצַע הַשְּׁבוּעַ לֹא יֵאמֵר דַּק יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה)
שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַבָּאִים לְקִרְאֹתֵינוּ
לְשֵׁלוֹם חֲשׂוּבִים מִכָּל תַּמָּא וּמַשַּׁע
וּמְנוּקִים מִכָּל עֵוֶן וְאַשְׁמָה וְרָשָׁע
וּכְדוּבָקִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּבְמַעֲשֵׂים
טוֹבִים. וְחַנּוּנוּ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁלָכַל סְאִתְךָ
וְתַשְׁמִיעֵנוּ בְּדָם שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. וְלֹא
תַּעֲלֶה קִנְיָתָנוּ עַל לֵב אָדָם וְלֹא קִנְיָת
אָדָם תַּעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ. מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵינוּ
הָאָב הַרְחָמָן שֵׁים בְּרָכָה וְרוּחָה
וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וּכְל הַיּוֹעֵץ
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עֶפְסָה בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲנֵה
טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה אֲמֵנוּ וּבְרָכָה
בְּדִלּוֹ וּקְיָמוּ וּקְיָמוּ עֲצָתוֹ כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר
יִפֹּן לָהּ כְּלָבְבָךְ וְכָל עֲצָתְךָ יִסְלָא.
וְנֶאֱמַר וְתִגְדֹר אֲמַר גִּיְקָם דָּהּ וְעַל דְּרָבָה

דער סגן יסל על
לכא יחזי וכדבי סול
י"ס סל לסיח ככח
את י"ס ימי המעשה
הבאים לקראתנו
לשלום פ"ס כה ימי
סלס לקראתנו סלסן
כה סול יחזי לקראתנו
לסלס כ ק דדן כו
סלס סלסל סלס לטכיו
סדן סלסן לטלס
חשוכים מכל חסא
ושע ססס סלסן
סכס סלס כסג ססס
סכיו. ולי"ס לך וסגס
כסס וסל סלסל לכ
סלס לל ס חלס סלס
וסדכס כלי"ס סלס
פ"ס לסס וסס
וכסעס סכס וסג
דס כס וסל סלס
סלס פ"ס לקס וס"ו
סלס ס"ו כג"ו סלס
סכס וסססענו כס
ססן וססס פ"ד
סלס ססס לליס כסס
סל סלס ססס לליס
ססס כססס סלס וסל
סלס קססנו על לכ

אדם ולא קנאת אדם העלה על לבנו כי סקלס נרסס רסס
כס

זמירות למוצאי שבת

נְגִיהָ אֵזֶר : וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַד כָּל
 עֲמֻקַּת בַּיִת יִשְׂרָאֵל עֲצָה שְׂאִינָה מוֹבָה
 וּמַחֲשָׁבָה שְׂאִינָה מוֹבָה הַנֶּסֶךְ עֲצָתוֹ
 בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמָר יי הַפִּיר עֲצַת נָיִם הִגִּיא
 מַחֲשָׁבוֹת עַפְיָם . וְנֶאֱמָר עֲצוּ עֲצָה וְהַסֵּךְ דְּכַר דְּבָר
 וְלֹא יָקוּם כִּי עֲפָנוּ אֵל : וּפְתַח לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵב
 הַרְחֵמִים אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת בְּזֶה הַשְּׁבוּעַ וּבְכָל שְׁבוּעַ
 שְׁעָרֵי אֲוֶרָה . שְׁעָרֵי אֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים . שְׁעָרֵי אֲרִיבֹת
 אַפְיָם . שְׁעָרֵי בְרָכָה . שְׁעָרֵי בִינָה . שְׁעָרֵי גִילָה . שְׁעָרֵי
 גְדֻלָּה . שְׁעָרֵי גְאֻלָּה . שְׁעָרֵי גְבוּרָה . שְׁעָרֵי דִיצָה . שְׁעָרֵי
 דַעְיָה . שְׁעָרֵי הוֹד . שְׁעָרֵי הֶדֶר . שְׁעָרֵי הַצְּלָחָה . שְׁעָרֵי
 הַרְוָחָה . שְׁעָרֵי וְעַד מוֹב . שְׁעָרֵי זְרִיזוֹת . שְׁעָרֵי זְמֶרָה .
 שְׁעָרֵי זְכוּיֹת . שְׁעָרֵי זִיו . שְׁעָרֵי זֵהַר הַתּוֹרָה . שְׁעָרֵי זֵהַר
 חֲכָמָה . שְׁעָרֵי זֵהַר בִּינָה . שְׁעָרֵי זֵהַר דַעְיָה . שְׁעָרֵי
 תְדוּהָ . שְׁעָרֵי חֲמֻלָה . שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד . שְׁעָרֵי הַיָּם
 מוֹבִים . שְׁעָרֵי חֲכָמָה . שְׁעָרֵי מוֹבָה . שְׁעָרֵי מוֹד .
 שְׁעָרֵי שׁוּעָה . שְׁעָרֵי יִשׁוּר . שְׁעָרֵי כְפָרָה . שְׁעָרֵי כִלְכָּלָה .
 שְׁעָרֵי כְבוֹד . שְׁעָרֵי לְמוֹד . שְׁעָרֵי מִזוֹן . שְׁעָרֵי מְנוּחָה .
 שְׁעָרֵי מְחִילוֹת . שְׁעָרֵי מִדְעָה . שְׁעָרֵי נְחָמָה . שְׁעָרֵי נְקִיוֹת .
 שְׁעָרֵי סְלִיחָה . שְׁעָרֵי סִיעָתָא דְשָׁמַיָא . שְׁעָרֵי עֲזָרָה .
 שְׁעָרֵי פְדוּתָה . שְׁעָרֵי פְרָגְסָה מוֹבָה . שְׁעָרֵי צְדָקָה . שְׁעָרֵי
 צְדֻלָּה . שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה . שְׁעָרֵי קוֹמְמִיוֹת . שְׁעָרֵי רַחֲמִים .
 שְׁעָרֵי רְצוֹן . שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה . שְׁעָרֵי שְׁלוֹם . שְׁעָרֵי
 שְׂמֵחָה . שְׁעָרֵי שְׂמוּעוֹת מוֹבֹת . שְׁעָרֵי שְׁלוֹהָ . שְׁעָרֵי
 תּוֹרָה . שְׁעָרֵי תְפִלָּה . שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה . שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה .
 בְּרַכְתֵּיב זֵהַר שׁוּעָה צְדִיקִים מִי מְעוֹזִים בְּעַת צָרָה :
 בְּעֲזָרָם יי וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִן שְׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי תָמוּ בּוֹ :

וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ
 עֲמֻקַּת שְׂאִינָה מוֹבָה
 הַנֶּסֶךְ לֹא כוֹס דְּשֵׁן חוֹרֵס
 שִׁכְרֵי לֶסֶךְ שְׂרִיתִים
 כְּדִלְיָהּ כְּסִיף דְּמַסְכִּים
 לְשֹׁלֵם

וְנֹאמֵר חֲשֹׁף יְיָ אֶת זְרוּעַ קִדְשׁוֹ לְעֵינַי כָּל
 הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ אֵת יְשׁוּעַת
 אֱלֹהֵינוּ: וְנֹאמֵר קוֹל צוֹפִיךָ נִשְׁאֵל קוֹל
 יַחֲדוֹ יִרְצֵנוּ כִּי עֵינֵינוּ בְּעֵינֶיךָ יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ
 צִיּוֹן: וְקָנִים לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹכָם מִה נִצְאוּ עַל
 הַדָּרִים רַגְלֵי מִבְּעַר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבְּעַר טוֹב
 מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֶיךָ: רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן
 הִצֵּה הַגָּם וְלִירוּשָׁלַיִם מִבְּעַר אֶתֶּן. אָמֵן סְלָה:

לבלם יסור מלפני נלסון
 כבוד. וקיים לנו כו'.
 שיר שחכ למס שפתח
 פקדס בבית כנול
 כ"ג:

וילמר שיר למעלות אשא עיני וכו'.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ד' צבאות עמנו משנב לנו
 אלהי יעקב סלה: ד' צבאות אשרי אדם בושח כך: ד' הושיעה המלך
 יעננו ביום קראנו:

יש טכנין חייב ללמוד ספרים של הכותב עם פירושיו וחסרי להם כי בוס ממשיכים בספס משכס
 הנלה עליהם וסודו כמוס ליו"ם:

זמר נאה לשבת הנובה

סס המחנך אברהם (הוא ר"מ לכן עורר).

אֲבָלוּ מְשַׁמְנִים. וְסוֹלֶת רְבוּכָה. תּוֹרִים זְבֻנֵי יוֹנָה.
 שֶׁבֶת וְחִנּוּכָה: הָאֵי הָאֵי בֵּית פּוֹר. תְּחִבּוֹר.
 תְּחִבּוֹר. תְּשֻׁבּוֹר (כִּי לְשֻׁבּוֹר) בֵּית פּוֹר. לְצוֹרֶךְ שֶׁבֶת
 תְּנַפָּה: בְּרַבּוֹרִים אֲבוּסִים. בְּשִׁפּוּדִים צְלוּיִם. וְכָלִיל
 לְאִישִׁים. אֶחָד מִן הַמְּנֻנִים הָאֵי וְכו': הֵךְ וְטוֹב וְשִׁמֵן.
 צְלִי אֵל שׁוֹמְצוֹת. עֲנֵנו וְאָמְרוּ אָמֵן. וְאֲבָלוּ בְּדִיצוֹת הָאֵי וְכו':
 הַקּוֹלוֹת יִתְרַלּוּן. מִנְּסוּף הַמַּיִם. בְּבֵית הַיֵּינִן (וְלֵל כְּבֵית
 הַמִּקְדָּשׁ בַּמִּקּוֹם נִימוֹךְ הַמַּיִם) נִלְוֵן. בְּכָל יוֹם פְּעֻמִּים
 הָאֵי וְכו': מִקּוֹלוֹת מַיִם רַבִּים. תְּנַצִּילֵנָה אֲזַנֵּיכֶם. וְכָל
 מִשְׁרַת דָּם עֲנָבִים לֹא יִמוּשׁ מִפִּיכֶם: הָאֵי הָאֵי בֵּית
 פּוֹר. תְּחִבּוֹר. תְּשֻׁבּוֹר. בֵּית פּוֹר. לְצוֹרֶךְ
 שֶׁבֶת הַנּוֹבָה: